

II

(Ne teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2016/1328

2016 m. liepos 29 d.

kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinai surenkamas laikinasis muitas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių ⁽¹⁾ (toliau – pagrindinis reglamentas), ypač į jo 9 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

1. PROCEDŪRA

1.1. Laikinosios priemonės

- (1) 2016 m. vasario 12 d. Europos Komisija (toliau – Komisija) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2016/181 ⁽²⁾ (toliau – laikinasis reglamentas) nustatė laikinąjį antidempingo muitą tam tikriems į Sąjungą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos (toliau – KLR) ir Rusijos Federacijos (toliau – Rusija) (toliau kartu – nagrinėjamosios šalys) kilmės plokštiems valcuotiems produktams iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, visų pločių, šaltai valcuotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, po šaltojo valcavimo toliau neapdorotiems (toliau – plokšti šaltai valcuoti plieno produktai).
- (2) Tyrimas inicijuotas 2015 m. gegužės 14 d. ⁽³⁾, gavus 2015 m. balandžio 1 d. Europos plieno asociacijos „Eurofer“ (toliau – skundo pateikėjas) gamintojų, kurie pagamina daugiau nei 25 % visų tam tikrų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų Sąjungoje, vardu pateiktą skundą.
- (3) Kaip nurodyta laikinojo reglamento 19 konstatuojamojoje dalyje, atliekant dempingo ir žalos tyrimą nagrinėtas 2014 m. balandžio 1 d. – 2015 m. kovo 31 d. laikotarpis (toliau – tiriamasis laikotarpis arba TL). Tiriant žalai įvertinti svarbias tendencijas buvo nagrinėjamas laikotarpis nuo 2011 m. sausio 1 d. iki tiriamojo laikotarpio pabaigos (toliau – nagrinėjamasis laikotarpis).

1.2. Registracija

- (4) Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2015/2325 ⁽⁴⁾ Komisija nustatė KLR ir Rusijos kilmės ir iš šių šalių siunčiamo importuojamo nagrinėjamojo produkto registracijos reikalavimą. Importo registracija nutraukta 2016 m. vasario 12 d. nustatius laikinąsias priemones.

⁽¹⁾ OLL 176, 2016 6 30, p. 21.

⁽²⁾ 2016 m. vasario 10 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/181, kuriuo tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OLL 37, 2016 2 12, p. 1).

⁽³⁾ OL C 161, 2015 5 14, p. 9.

⁽⁴⁾ 2015 m. gruodžio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2325, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti tam tikrus importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokščius šaltai valcuotus plieno produktus (OL L 328, 2015 12 12, p. 104).

- (5) Registracijos reikalavimas ir galimas aptariamo antidempingo muto taikymas atgaline data, taip pat su šiais dalykais susijusios gautos pastabos išsamiai išdėstyti Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2016/1329 ⁽¹⁾. Šiame reglamente aptariamos tik po preliminarių išvadų dėl dempingo, žalos, priežastinio ryšio ir Sąjungos interesų paskelbimo gautos pastabos ir Komisijos galutinė pozicija šiais klausimais.

1.3. Tolesnė procedūra

- (6) Atskleidus esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remiantis buvo nustatytas laikinasis antidempingo muitas (toliau – pirminis faktų atskleidimas), kelios suinteresuotosios šalys raštu pateikė pastabų ir išreiškė savo nuomonę dėl preliminarių išvadų. Šalims, kurios to prašė, buvo suteikta galimybė būti išklausytoms.
- (7) Susijęs plieno paslaugų centras ir prekiautojas paprašė, kad klausyme dėl kompensavimo dalyvautų prekybos bylas nagrinėjantis pareigūnas (toliau – bylas nagrinėjantis pareigūnas). Bylas nagrinėjantis pareigūnas išnagrinėjo prašymą ir į jį atsakė raštu. Be to, 2016 m. gegužės 3 d. „Eurofer“ prašymu buvo surengtas klausymas dalyvaujant bylas nagrinėjančiam pareigūnui.
- (8) Komisija toliau rinko ir tikrino visą informaciją, kurią manė esant reikalingą norint padaryti galutinę išvadą. Kad turėtų daugiau išsamios informacijos apie pelningumą, Komisija atrinktų Sąjungos gamintojų paprašė pateikti 2005–2010 m. pelningumo duomenis, susijusius su tiriamojo produkto pardavimu Sąjungoje. Prašomą informaciją pateikė visi atrinkti Sąjungos gamintojai.
- (9) Siekiant patikrinti 8 konstatuojamojoje dalyje minėtus klausimyno atsakymus, toliau išvardytų Sąjungos gamintojų patalpose surengti pateiktų duomenų tikrinamieji vizitai:
- „ThyssenKrupp Germany“, Duisburgas, Vokietija,
 - „ArcelorMittal Belgium NV“, Gentas, Belgija,
 - „ArcelorMittal Sagunto SL“, Puerto de Saguntas, Ispanija.
- (10) Komisija visoms šalims pranešė apie esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi į Sąjungą importuojamiems KLR ir Rusijos kilmės plokštiesiems šaltai valcuotiems plieno produktams ketino nustatyti galutinį antidempingo muitą ir galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo muto sumas (toliau – galutinis faktų atskleidimas). Visoms šalims buvo suteiktas laikotarpis, per kurį jos galėjo teikti pastabas dėl galutinio faktų atskleidimo.
- (11) Suinteresuotųjų šalių pateiktos pastabos išnagrinėtos ir prireikus į jas atsižvelgta.

1.4. Teiginiai dėl prašymo pateikti papildomos informacijos, jos tikrinimo ir naudojimo

- (12) Po galutinio faktų atskleidimo tam tikri eksportuojantys gamintojai pateikė pastabų dėl Sąjungos gamintojams nustatyto termino prašomai informacijai pateikti ir suabejojo tokių duomenų tikslumu ir jų tikrinimo procesu. Šios šalys tvirtino, kad Sąjungos pramonė negalėjo nurodyti teisingų duomenų ir pasinaudojo palankiomis sąlygomis pažeisti kitų šalių teises į objektyvų, nešališką ir nediskriminacinį tyrimą. Šias tariamai palankias sąlygas Sąjungos pramonei rodo ir Komisijos atlaidumas jos atžvilgiu, kai buvo nepateikta tam tikra svarbi informacija (šalys nurodė, kad buvo nepateiktos sąskaitos faktūros).
- (13) Teiginys dėl palankių sąlygų atmetamas. Tai susiję su laikinojo reglamento 59 konstatuojamosios dalies formuluote. Toje konstatuojamojoje dalyje paaiškinta, kad vidinių sandorių atveju sąskaitos faktūros neišduodamos, o tai atitinka priimtą apskaitos praktiką. Sąjungos pramonei nebuvo leista nepateikti prašomos informacijos.
- (14) Tie patys eksportuojantys gamintojai teigė, kad renkant ir tikrinant papildomą Sąjungos gamintojų pateiktą informaciją buvo diskriminuojami Rusijos eksportuojantys gamintojai, kurie paprašė surengti antrą tikrinimą.

⁽¹⁾ 2016 m. liepos 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2016/1329, kuriuo surenkamas registruotiems tam tikriems importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiesiems šaltai valcuotiems plieno produktams nustatytas galutinis antidempingo muitas (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 27).

- (15) Pirma, reikėtų pažymėti, kad Komisija, kaip tyrimą atliekanti institucija, akivaizdžiai turi teisę prašyti pateikti papildomos informacijos, jei mano, kad tai yra reikalinga ir tinkama analizei atlikti pirminiu arba galutiniu tyrimo etapu. Šiuo atveju, kaip paaiškinta 154 konstatuojamojoje dalyje, Komisija turėjo tinkamų priežasčių prašyti pateikti šiuos papildomus duomenis ir po to juos patikrinti. Buvo tikrinami tik pateikti papildomi duomenys, kurių nebuvo prašyta anksčiau, ir buvo užtikrina, kad duomenys, kuriais Komisija vėliau pagrindė savo išvadas, būtų patikimi. Antra, Rusijos eksportuojančių gamintojų prašymai surengti antrą tikrinimą iš tiesų buvo susiję su tais pačiais duomenimis, kurie buvo patikrinti per pirminį tikrinimą, o antrasis tikrinimas tam tikrų Sąjungos gamintojų patalpose buvo reikalingas norint patikrinti 8 konstatuojamojoje dalyje nurodytus papildomus duomenis ir nustatyti, ar antidempingo muitai būtų renkami atgaline data. Todėl minėti teiginiai atmesti.

1.5. Nagrinėjamas produktas ir panašus produktas

- (16) Laikinojo reglamento 21 ir 22 konstatuojamosiose dalyse pateikta nagrinėjamojo produkto preliminari apibrėžtis. Nė viena šalis nepateikė pastabų dėl šios apibrėžties.
- (17) Galutinai apibrėžtas nagrinėjamas produktas – KLR ir Rusijos kilmės plokšti valcuoti produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, visų pločių, šalta valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7209 15 00, 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99, ex 7209 25 00, 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80, ex 7211 29 00, 7225 50 80, 7226 92 00.

Nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai nepriskiriami šių rūšių produktai:

- plokšti valcuoti produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šalta valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, suvynioti arba nesuvynioti į ritinius, visokio storio, elektrotechniniai,
 - plokšti valcuoti produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šalta valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, suvynioti į ritinius, mažesnio kaip 0,35 mm storio, atkaitinti (vadinami juodąja skarda),
 - plokšti valcuoti produktai iš kito legiruotojo plieno, visų pločių, iš silicinio elektrotechninio plieno ir
 - plokšti valcuoti produktai iš legiruotojo plieno, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, iš greitapjovio plieno.
- (18) Kadangi pastabų dėl nagrinėjamojo produkto ir panašaus produkto negauta, laikinojo reglamento 22–24 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

2. DEMPINGAS

2.1. KLR

2.1.1. Rinkos ekonomikos režimas (RER)

- (19) Kaip paaiškinta laikinojo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje, nė vienas su šiuo tyrimu susijęs eksportuojantis gamintojas neprašė taikyti RER.

2.1.2. Panaši šalis

- (20) Laikinajame reglamente Komisija panašia šalimi pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį pasirinko Kanadą.
- (21) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad dėl skirtumo tarp žalos ir dempingo skirtumų kilo abejonių, ar Komisijos skaičiavimai buvo tikslūs. Ta pati suinteresuotoji šalis taip pat teigė, kad jei šis skirtumas faktiškai yra teisingas, dėl jo Kanada negalėtų būti pasirinkta panašia šalimi atsižvelgiant į nagrinėjamojo produkto kainų lygį šioje šalyje.

- (22) Komisija savo skaičiavimus patvirtina. Be to, Komisija primena, kad panaši šalis pasirinkta iš šalių, kuriose panašaus produkto kaina nustatoma tokiomis aplinkybėmis, kurios yra kiek įmanoma panašesnės į eksporto šalies aplinkybes. Kainų lygis kaip toks nėra panašios šalies pasirinkimo kriterijus.
- (23) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, teiginys, kad Kanada nėra tinkama panaši šalis, atmetamas. Komisija patvirtina laikinojo reglamento 27–34 konstatuojamosiose dalyse išdėstytą pagrindimą ir Kanados kaip panašios šalies pasirinkimą, kaip apibrėžta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalyje.

2.1.3. Normalioji vertė

- (24) Kadangi pastabų dėl normaliosios vertės nustatymo negauta, laikinojo reglamento 35–45 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.1.4. Eksporto kaina

- (25) Pastabose dėl laikinojo reglamento viena bendrovių grupė pastebėjo žalos ir dempingo skaičiavimų neatitikimą, jos teigimu atsiradusį dėl Komisijos padarytos korektūros klaidos. Tačiau Komisija nustatė, kad neatitikimas atsirado dėl smulkios šios bendrovių grupės padarytos korektūros klaidos, kuri turėjo įtakos eksporto kainai. Komisija šią korektūros klaidą ištaisė.

2.1.5. Palyginimas

- (26) Kadangi jokių pastabų dėl normaliosios vertės ir eksporto kainos palyginimo negauta, laikinojo reglamento 49 ir 50 konstatuojamosios dalys patvirtinamos.

2.1.6. Dempingo skirtumai

- (27) Dėl pasikeitusios eksporto kainos, kaip minėta 25 konstatuojamojoje dalyje, vienos bendrovių grupės dempingo skirtumas perskaičiuotas ir šiek tiek padidintas. Dėl šio padidėjimo keičiasi ir visoms kitoms Kinijos bendrovėms nustatytas dempingo skirtumas, nes jis pagrįstas šia bendrovių grupe.
- (28) Procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

1 lentelė

Dempingo skirtumai (KLR)

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
„Angang“ grupė	59,2
„Shougang“ grupė	52,7
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	56,9
Visos kitos bendrovės	59,2

2.2. Rusija

2.2.1. Įvadas

- (29) Po pirminio faktų atskleidimo vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas nesutiko su pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymu. Jis pateikė naujų duomenų, kad užginčytų laikinojo reglamento 60 konstatuojamojoje dalyje aprašytus nustatytuosius faktus, kuriais Komisija įrodė, kad eksportuojantis gamintojas nurodė didesnę parduotą kiekį, nei fiziškai įmanoma pagaminti.
- (30) Komisija surengė du klausimus, per kuriuos susijusiam eksportuojančiam gamintojui suteikė galimybę pateikti pastabų ir paaiškinti savo teiginius.
- (31) Per klausimus Komisija pabrėžė, kad po tikrinimo pateiktos pastabos (paaiškinimai) gali būti priimti tik jei duomenys, kuriais yra pagrįstos pastabos (aiškinimai), jau buvo pateikti arba gali būti susieti su klausimyno atsakymuose ar vėliausiai per tikrinamąjį vizitą pateiktais duomenimis. Eksportuojantis gamintojas negalėjo pagrįsti savo argumentų klausimyno atsakymuose jau pateikta informacija arba su įrodymais vietoje surinkta informacija. Todėl pirminiu etapu nustatyti faktai, kuriais remdamasi Komisija taikė pagrindinio reglamento 18 straipsnį ir kurie išdėstyti laikinojo reglamento 60 ir 61 konstatuojamosiose dalyse, patvirtinami. Taigi, pagal pagrindinio reglamento 18 straipsnį Komisija aptariamoms bendrovės dempingo skirtumą galutinai nustatė remdamasi turimais faktais.
- (32) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas nurodė, kad atliekant dabartinį antidempingo tyrimą jis buvo diskriminuojamas, o tai padarė poveikį jo procedūrinėms teisėms, įskaitant teisę į gynybą. Šis eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija nesutiko surengti antro tikrinimo jo patronuojamosios bendrovės Belgijoje patalpose, tačiau Sąjungos gamintojų ir importuotojų patalpose antras tikrinimas buvo surengtas. Dėl 15 konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių ši teiginį reikia atmesti.
- (33) Šis eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad Komisija galėjo naudoti jo susijusio prekiautojo / importuotojo eksporto kainas ir vienintelio eksportuojančio gamintojo, kuris visiškai bendradarbiavo su Komisija, gamybos sąnaudų duomenis. Tokiu būdu Komisija tariamai būtų išvengusi pagrindinio reglamento 18 straipsnio taikymo, nes ji patikrino šį susijusį prekiautoją / importuotoją atskirai ir neturėjo jokių prieštaravimų dėl jo bendradarbiavimo. Kaip paaiškinta pirmiau, tai, kad eksportuojančio gamintojo nurodytas bendras parduotas kiekis (išskaičiavus uždarajam naudojimui panaudotą kiekį ir pakoregavus atsižvelgiant į atsargų pokyčius) buvo didesnis už pagamintą kiekį, neleidžia Komisijai padaryti išvados, kad buvo nurodytas visas eksportui į Sąjungą parduotas kiekis. Todėl Komisija atmetė bendrovės pasiūlymą naudoti sandorių rinkinį, kuris gali tik iš dalies atspindėti visą pardavimą Sąjungai. Taigi Komisija nenaudojo jokių gamybos sąnaudų duomenų, nes nebuvo prieinamų pardavimo eksportui duomenų, kuriuos būtų galima naudoti palyginimui atlikti.
- (34) Du eksportuojantys gamintojai pateikė pastabų dėl tikrinamųjų vizitų atlikimo ir prašė Komisijos sustabdyti tyrimą, kol bus išnagrinėti jų teiginiai. Šiomis aplinkybėmis eksportuojantys gamintojai nesutinka, kad Komisija taikytų pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Be to, Rusijos Federacijos ekonominės plėtros ministerija paprašė sustabdyti nustatytinų galutinių antidempingo priemonių taikymą, kol kompetentingos Sąjungos institucijos tinkamai išnagrinės dviejų eksportuojančių gamintojų oficialų skundą.
- (35) Komisija pažymi, kad tikrinimas yra vienas tyrimo proceso, kurį vykdo Komisija, kaip tyrimą atliekanti institucija, etapas. Komisija išsamiai paaiškino pagrįstas priežastis, kuriomis remdamasi ji nusprendė taikyti pagrindinio reglamento 18 straipsnį. Pagrindinio reglamento 18 straipsnis taikomas remiantis Komisijai bendrovių raštu pateiktais įrodymais ir tokių įrodymų patikimumu ir nuoseklumu. Eksportuojantiems gamintojams viso tyrimo metu buvo sudarytos galimybės visapusiškai pasinaudoti savo teisėmis į gynybą teikiant informaciją, pastabas, rengiant klausimus ir susitikimus, įskaitant du susitikimus, surengtus specialiai iškeltiems klausimams nagrinėti.
- (36) Dėl prašymo sustabdyti priemonių taikymą Komisija pabrėžia, kad vienintelis pagrindas sustabdyti bet kokias pagal pagrindinį reglamentą nustatytas priemones yra 14 straipsnio 4 dalis. Be to, Komisija pažymi, kad nebuvo įvykdytos minėtame straipsnyje nustatytos sąlygos sustabdyti priemonių taikymą. Tame straipsnyje nustatyta, kad priemonės gali būti sustabdytos tik dėl Sąjungos interesų, jei rinkos sąlygos laikinai pasikeičia tiek, kad dėl sustabdymo žala veikiausiai nebūtų toliau daroma. Nėra požymių, kad šiuo atveju tokios sąlygos būtų

tenkinamos, ir Komisija pabrėžia, kad tokios aplinkybės nebuvo nurodytos. Atvirkščiai – per tyrimą įrodyta, kad buvo įvykdytos sąlygos nustatyti galutines priemones, kaip išdėstyta pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje. Todėl Komisija atmeta šį prašymą.

2.2.2. Normalioji vertė

- (37) Po pirminio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas nesutiko su Komisijos atliktu jo plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybos sąnaudų koregavimu, kaip išdėstyta laikinojo reglamento 76 konstatuojamojoje dalyje ir pagrįsta 80 konstatuojamojoje dalyje. Tačiau susijęs eksportuojantis gamintojas nepateikė jokių argumentų, kurie būtų leidę Komisijai pakeisti nuomonę, kad medžiagų vartojimo santykiai, kuriuos bendrovė nurodė savo klausimyno atsakymuose, buvo netinkami Komisijai norint tiksliai įvertinti bendrovės plokščių šaltai valcuotų plieno produktų gamybai naudotų medžiagų sąnaudas. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (38) Tas pats eksportuojantis gamintojas taip pat teigė, kad nustatant pardavimo, bendrąsias ir administracines išlaidas (toliau – PBA išlaidos) turėtų būti išskaičiuoti nuostoliai, susiję su jo dviejų užsienio patronuojamųjų bendrovių likvidavimu. Be to, jis teigė, kad pakavimo išlaidos apskaičiuotos du kartus – įtrauktos ir į gamybos sąnaudas, ir į PBA išlaidas. Komisija atitinkamai peržiūrėjo savo nustatytuosius faktus, nes po pirminio faktų atskleidimo bendrovės pateikti paaiškinimai buvo pagrįsti klausimyno atsakymuose arba per tikrinamąjį vizitą ar prieš jį tinkamai pateikta informacija.
- (39) Peržiūrėjusi PBA išlaidas Komisija nustatė, kad tam tikras pardavimas vidaus rinkoje buvo pelningas. Tai leido Komisijai dempingo skirtumą apskaičiuoti remiantis pačios bendrovės PBA išlaidomis ir pelnu. Pirminiu etapu Komisija nebuvo nustačiusi jokio pelningo pardavimo vidaus rinkoje, todėl dempingo skirtumą apskaičiavo remdamasi išorės šaltinių PBA išlaidomis ir pelnu.
- (40) Du eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kaip Komisija apskaičiavo jų PBA išlaidas, kaip aprašyta laikinojo reglamento 75 konstatuojamojoje dalyje. Jie paaiškino, kad Komisija nuostolių, patirtų dėl paskolų užsienio valiuta perkainojimo, neturėtų laikyti PBA išlaidomis, nes bendrovės iš esmės jokių išlaidų neturėjo – tik perkainojo balansus, taikydamos paskutinės jų finansinio ataskaitinio laikotarpio dienos valiutos kursą. Komisija, atsižvelgdama į tarptautinius finansinės atskaitomybės standartus ir Rusijos apskaitos principus, su šiuo argumentu nesutinka. Šie nuostoliai buvo tinkamai įtraukti į gamintojų apskaitą ir buvo patirti tiriamuoju laikotarpiu. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (41) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai pakartojo teiginius ir nepateikė jokių naujų faktų, susijusių su ginčijamais nuostoliais. Eksportuojantys gamintojai nurodė Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2852/2000 ⁽¹⁾ (Indijos ir Korėjos Respublikos kilmės poliesterių štapelio pluoštai), kuriame Komisija atmetė grynąjį pelną užsienio valiuta, kuris buvo įtrauktas į PBA išlaidas.
- (42) Komisija pažymi, kad eksportuojančių gamintojų nurodyta faktinė to atvejo padėtis buvo kitokia. Kaip paaiškinta minėto Tarybos reglamento (EB) Nr. 2852/2000 34 konstatuojamojoje dalyje, buvo nustatyta, kad valiutos keitimo pelnas nebuvo iš esmės susijęs su gamyba ir pardavimu.
- (43) Eksportuojantys gamintojai nesuabejojo jų skolinimosi svarba panašaus produkto gamybos sąnaudoms. Todėl Komisija padarė išvadą, kad nuostoliai buvo susiję su tokiu skolinimusi, kuris buvo skirtas panašiam produktui gaminti reikalingam ilgalaikiam turtui finansuoti. Dėl to nustatant bendrovės PBA išlaidas reikia atsižvelgti į tokius nuostolius. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (44) Rusijos eksportuojantis gamintojas dar kartą pakartojo savo teiginį po papildomo galutinio faktų atskleidimo. Tačiau teiginys apima daugiau nei konkretūs papildomo faktų atskleidimo aspektai. Komisija nekeičia pozicijos, kurią išreiškė ankstesnėse dalyse.

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 2852/2000, įvedantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, įvestą poliesterių štapelio pluoštų, kurių kilmės šalys Indija ir Korėjos Respublika, importui (OL L 332, 2000 12 28, p. 17).

- (45) Vienas eksportuojantis gamintojas nesutiko su Komisijos naudota metodika susijusių vidaus rinkos prekiautojų bendroms PBA išlaidoms apskaičiuoti, pagal kurią Komisija naudojo PBA išlaidas, nurodytas kaip susijusias su pardavimu nesusijusiems pirkėjams vidaus rinkoje. Komisija sutiko su šiuo teiginiu ir ištaisė galutinį skaičiavimą. Kadangi šios pataisytos PBA išlaidos nelabai skyrėsi nuo pradžioje apskaičiuotųjų ir turėjo įtakos tik labai nedidelei pardavimo daliai, šis pataisymas neturėjo jokios įtakos nustatytam dempingo skirtumui.
- (46) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija du kartus apskaičiavo pakavimo išlaidas siekdama apskaičiuoti bendras gamybos sąnaudas pelningumui nustatyti. Komisija šį teiginį atmetė. Kaip išsamiai paaiškinta pirminiame faktų atskleidime, Komisija pakavimo išlaidas iš PBA išlaidų išskaičiavo prieš skaičiuodama bendras gamybos sąnaudas.
- (47) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai nesutiko su metodika, naudota normaliajai vertei apskaičiuoti. Jei teigė, kad Komisija naudojo neteisingą PBA išlaidų procentinį dydį ir kad naudodama tik pelningo pardavimo PBA išlaidas Komisija labai pervertino normaliąją vertę.
- (48) Komisija tyrimus atlieka objektyviai. Metodika normaliajai vertei apskaičiuoti naudojama nuosekliai visais atvejais, kai įvykdomi susiję kriterijai. Komisija taiko pagrindinio reglamento 2 straipsnio 6 dalį, pagal kurią reikalaujama, kad PBA išlaidų ir pelno sumos būtų pagrįstos pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis. Eksportuojančių gamintojų prašymas naudoti fiksuotą PBA išlaidų sumą neatsižvelgiant į tai, ar šios išlaidos yra susijusios su pardavimu įprastomis prekybos sąlygomis, prieštarauja minėtai nuostatai. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (49) Po galutinio faktų atskleidimo vienas eksportuojantis gamintojas iškėlė klausimą dėl neigiamų įrašų vidaus sandorių sąrašė skaičiuojant normaliąją vertę. Eksportuojantis gamintojas paaiškino, kad tie įrašai yra susiję su sąskaitų faktūrų pataisymais ir juos reikėjo padaryti dėl jo apskaitos sistemos sandaros, pagal kurią bet koks sąskaitos faktūros taisymas gali būti atliekamas visiškai subalansuojant pirminį įrašą su atitinkamu neigiamu įrašu. Jis tvirtino, kad apskaičiuodama normaliąją vertę Komisija neatsižvelgė į konkrečią jo apskaitos sistemos sandarą ir dėl to skaičiavimas nebuvo tikslus.
- (50) Komisija pirmiausia pažymi, kad pažeisdamas Komisijos klausimyno pildymo nurodymus eksportuojantis gamintojas, vietoje to, kad nurodytų ištaisomuosius įrašus atitinkamoje Komisijos klausimyno skiltyje, šiuos taisymus sąrašė išvardijo kaip sandorius. Antra, po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantis gamintojas iš tiesų pateikė pataisytą dempingo skirtumą, tačiau nepateikė pataisyto vidaus sandorių sąrašo ar pataisyto dempingo skaičiavimo. Trečia, Komisija pažymi, kad šis teiginys iš tikrųjų yra susijęs su paties eksportuojančio gamintojo Komisijai per tyrimą pateiktą duomenų kokybę. Ketvirta, normaliosios vertės apskaičiavimas, įskaitant eksportuojančio gamintojo pateiktą vidaus sandorių sąrašą, buvo tinkamai atskleistas tyrimo pirminiu etapu. Vis dėlto eksportuojantis gamintojas savo pastabose po pirminio faktų atskleidimo nepateikė jokių pastabų dėl šio apskaičiavimo. Tas pats vidaus sandorių sąrašas buvo naudojamas atliekant dempingo skaičiavimus, kurie buvo nurodyti galutiniame faktų atskleidime. Eksportuojantis gamintojas nepaaiškino, kodėl jis negalėjo šio klausimo iškelti ankstesniu tyrimo etapu.
- (51) Nepaisydama visų šių eksportuojančio gamintojo veiksnių trūkumų, susijusių su šiuo aspektu, Komisija, kaip objektyvi ir nešališka tyrimą atliekanti institucija, išanalizavo šį teiginį ir padarė išvadą, kad normaliosios vertės skaičiavimą iš tiesų reikia pataisyti, kad būtų išvengta dvigubo apskaičiavimo. Po galutinio faktų atskleidimo eksportuotojas pateikė sprendimą, pagal kurį jo sandorių sąrašą galima filtruoti, atmesti visus taisymus ir palikti tik galutinius įrašus. Komisija pritaikė šį sąrašo koregavimo metodą, kurį pasiūlė eksportuojantis gamintojas po galutinio faktų atskleidimo, patikrintiems duomenims ir priėmė visą šį teiginį.
- (52) Komisija visoms suinteresuotosioms šalims nusiuntė papildomai atskleistus galutinius faktus, pranešė priėmusi šį teiginį ir paragino šalis teikti pastabas.
- (53) Po papildomo faktų atskleidimo viena šalis teigė, kad šiuo papildomu faktų atskleidimu dar labiau pabrėžti Rusijos eksportuojančių gamintojų bendradarbiavimo trūkumai. Ta šalis toliau teigė, kad papildomas faktų atskleidimas iš tiesų rodo, kad buvo galima nepaisyti papildomų duomenų rinkinių ir jų nereikėjo priimti. Iš tiesų Komisija iškėlė klausimą dėl pateiktos informacijos ir bendradarbiavimo kokybės, tačiau šiuo konkrečiu atveju nusprendė, kad teiginį galima objektyviai priimti.

- (54) Po papildomo faktų atskleidimo Rusijos eksportuojantis gamintojas sutiko su Komisijos atlikto jo dempingo skirtumo taisymo principu ir apimtimi.
- (55) Eksportuojantis gamintojas teigė, kad vidaus sandorių sąrašą jis pateikė su klausimyno atsakymais. Šis klausimas neginčijamas. Ginčijama pateiktos informacijos kokybė. Eksportuojantis gamintojas toliau tvirtino, kad po pirminio faktų atskleidimo jis nepateikė jokių pastabų dėl minėto sandorių sąrašo, nes tas duomenų rinkinys neturėjo jokio poveikio dempingo skirtumo skaičiavimui. Komisija pažymi, kad eksportuojantis gamintojas kartojto teiginius, susijusius su skaičiavimo metodika ir aspektais, dėl kurių (jei Komisija būtų juos priėmusi (*quad non*)) Komisija būtų naudojusi tą duomenų rinkinį. Todėl labai svarbu, kad susijusi šalis užtikrintų, jog pirminiu etapu atskleistas duomenų rinkinys būtų teisingas ir jį būtų galima naudoti dempingo skirtumui apskaičiuoti. Nors bendrovė per tikrinamąjį vizitą iškėlė klausimą dėl išbraukimų ir dėl to atsirandančių daugybinių identiškų įrašų, visas problemos mastas paaiškėjo tik per galutinį faktų atskleidimą ir turėjo poveikio dempingo skirtumo skaičiavimui. Nors bendrovė teigia, kad įrašai nėra kreditiniai dokumentai, pačios bendrovės pateiktas sprendimas, kurį pritaikius galima tuos įrašus identifikuoti, vadinamas kreditinių dokumentų numeriu. Vis dėlto Komisija priėmė visą teiginį ir bendrovė neužginčijo naujo dempingo skirtumo skaičiavimo.
- (56) Vienas eksportuojantis gamintojas teigė, kad Komisija į PBA išlaidų skaičiavimą neįtraukė pajamų iš rezervų panaudojimo, kurios buvo gautos iki tiriamojo laikotarpio. To eksportuojančio gamintojo nuomone, Komisija taiko dvigubus standartus ir asimetrinį vertinimą, palyginti su užsienio valiutos perkainoju nuostoliais, kuriuos Komisija įtraukė.
- (57) Komisija pažymi, kad jos taikomas metodas yra nuoseklus. PBA išlaidoms nepriskiriamos nei pajamos, nei išlaidos, turinčios poveikio konkrečių metų, kurie, kaip Komisija nustatė, buvo susiję su eksportuojančio gamintojo užsienio operacijomis, pelnu. Šis faktas buvo įtrauktas į galutinį faktų atskleidimą ir eksportuojantis gamintojas jo neginčijo. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

2.2.3. Eksporto kaina

- (58) Komisija toliau nagrinėjo vieno eksportuojančio gamintojo pardavimą Šveicarijoje išikūrusiam nesusijusiam prekiautojui, kaip aprašyta laikinojo reglamento 84 konstatuojamojoje dalyje. Komisija kreipėsi ir į eksportuojantį gamintoją, ir į nesusijusį prekiautoją, ir pati aiškino šį klausimą, kad gautų papildomos informacijos dėl šių subjektų santykio.
- (59) Po pirminio faktų atskleidimo pateikusi pastabas „Eurofer“ prašė Komisijos atidžiai išnagrinėti to eksportuojančio gamintojo ir Šveicarijos prekiautojo ryšį ir atitinkamai remiantis šio nagrinėjimo rezultatais pritaikyti skaičiavimą.
- (60) Įvertinusi šio nagrinėjimo rezultatus Komisija nusprendė šį Šveicarijos prekiautoją laikyti nesusijusiu su Rusijos eksportuojančiu gamintoju. Komisija nerado įrodymų, pagrindžiančių teiginį, kad šios šalys tiriamuoju laikotarpiu buvo susijusios, todėl šį teiginį atmetė.
- (61) Eksportuojantis gamintojas taip pat pateikė papildomos informacijos, kuri leido Komisijai pataisyti pardavimo nesusijusioms šalims Sąjungoje duomenis. Eksportuojantis gamintojas anksčiau šį pardavimą nurodė remdamasis vidinėmis sąskaitomis faktūromis Rusijos rubliais. Šios sąskaitos faktūros atskleidė tikrąją pardavimo vertę užsienio valiuta, į kurią buvo konvertuota taikant bendrovės kasdienį valiutos kursą. Komisijai pavyko šias naujas pastabas susieti su vietoje patikrinta informacija. Dėl šio pataisymo šiek tiek sumažėjo dempingo skirtumas, palyginti su pirminiu skaičiavimu.
- (62) Po pirminio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai nesutiko su PBA ir pelno dydžio koregavimais pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį atsižvelgiant į pardavimą per jų susijusius Šveicarijos prekiautojus ir (arba) importuotojus.
- (63) Jų nuomone koreguoti galima tik atsižvelgiant į konkrečius sandorius, pagal kurių pardavimo sąlygas produktas turi būti pristatytas po muitinio įforminimo, t. y. sandorius, pagal kuriuos susijusi šalis veikia kaip importuotojas, pvz., pagal „pristatyta, muitas sumokėtas“ sąlygas (toliau – DDP sąlygos). Tuo pačiu metu jie teigė, kad Šveicarijoje išikūrusius jų susijusius prekiautojus ir (arba) importuotojus reikėtų laikyti gamintojo eksporto tinklo dalimi.

- (64) Atsakydama į šį teiginį Komisija patvirtina, kad PBA išlaidos ir pagrįstas pelno dydis pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalies antrą ir trečią pastraipus turėtų būti koreguojami atsižvelgiant į visų rūšių pardavimo per susijusius Šveicarijos prekyautojus ir (arba) importuotojus sandorius.
- (65) Nors prekės eksportuojančių gamintojų nurodytomis sandorių sąlygomis yra pristatomos iki jų išleidimo į laisvą apvartą ir net jei už muitinių įforminimą yra atsakingas pirkėjas (priešingai nei sandorių DDP sąlygomis atveju), tai nekeičia fakto, kad pardavimą vykdo susijęs prekyautojas ir (arba) importuotojas, kuris patiria PBA išlaidas ir kuris paprastai siekia pelno už savo paslaugas.
- (66) Atsižvelgiant į tai, kad prekyautojas ir (arba) importuotojas yra susijęs su eksportuojančiu gamintoju, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis reiškia, kad tokio prekyautojo ir (arba) importuotojo duomenys yra iš esmės nepatikimi ir kad jo pelną turėtų pagrįstai nustatyti tyrimą atliekanti institucija. Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalis netrukdo atlikti koregavimų atsižvelgiant į išlaidas, patirtas iki importo, jei tas išlaidas paprastai padengia prekyautojas ir (arba) importuotojas. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (67) Eksportuojantys gamintojai pakartojo teiginį po galutinio faktų atskleidimo, tačiau nepateikė jokios naujos informacijos apie Šveicarijos prekyautojų ir (arba) importuotojų funkcijas. Komisija pažymi, kad jos pozicija atitinka Sąjungos teismų praktiką. Bet kuriuo atveju faktas, kad susijusios bendrovės atlieka tik tam tikras funkcijas, nedraudžia Komisijai atlikti koregavimų pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalį, tačiau tai gali reikšti mažesnę PBA sumą, kuri išskaičiuojama iš kainos, už kurią nagrinėjamas produktas pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui. Įrodymus turi pateikti suinteresuotosios šalys, kurios ketina ginčyti koregavimų, atliktų remiantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi, mastą. Taigi, jei šios šalys mano, kad koregavimų mastas yra per didelis, jos privalo pateikti konkrečius įrodymus ir skaičiavimus, kuriais pagrindžiami tokie teiginiai. Tačiau eksportuojantys gamintojai nepateikė įrodymų, dėl kurių būtų suabejota naudota PBA išlaidų suma ar pelno procentiniu dydžiu. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

2.2.4. Palyginimas

- (68) Savo pastabose eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kad pardavimo eksportui užsienio valiuta atveju konvertavimas į Rusijos rublius atliktas pagal pardavimo sutarties (įsigijimo užsakymo) datą. Tačiau eksportuojantys gamintojai sutiko, kad taip galima tinkamiau nustatyti materialias pardavimo sąlygas nei sąskaitos faktūros datą, nors jie tvirtino, kad Komisija iki šiol niekada nepasinaudojo tokia galimybe. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (69) Po galutinio faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai pakartojo šį teiginį ir pabrėžė, kad Komisija nepakankamai pagrindė pardavimo sutarties (įsigijimo užsakymo) datos naudojimą. Be to, jie tvirtino, kad Komisija turėjo naudoti valiutos keitimo kursą, kuris galiojo ne anksčiau kaip 60 dienų iki sąskaitos faktūros dienos, atsižvelgiant į valiutų kursų pasikeitimus pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punktą.
- (70) Komisija neleido šiuo atveju atlikti koregavimo atsižvelgiant į valiutų kursų pasikeitimus, nes EUR ir RUB valiutų kurso svyravimai rodo didelį nepastovumą, o ne valiutų kursų pasikeitimus tiriamojo laikotarpio pabaigoje. Be to, jei Komisija taikytų koregavimą atsižvelgiant į valiutų kursų pasikeitimus eksportuojančio gamintojo valiutos kurso smukimo sąlygomis, tai sumažintų eksporto kainą ir padidintų dempingo skirtumus. Be to, koregavimas atsižvelgiant į valiutų kursų pasikeitimus turėtų būti atliekamas norint parodyti susijusius valiutos kurso pasikeitimus, o ne nustatyti maksimalų 60 dienų terminą nuo sąskaitos faktūros datos, kaip siūlo eksportuojantys gamintojai. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.
- (71) Naudodama pardavimo sutarties (įsigijimo užsakymo) datos metodą Komisija gerokai sumažino didelio ir nenumatomo valiutos kurso svyravimo tiriamojo laikotarpio pabaigoje poveikį. Komisija nesutinka su eksportuojančių gamintojų teiginiu, kad tai buvo nepagrįstas metodikos pakeitimas. Komisija naudojo pardavimo dienos valiutos kursą visiškai laikydamasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 10 dalies j punkto ir pakankamai paaiškino priežastis, kodėl šiuo atveju pagal pardavimo sutarties (įsigijimo užsakymo) datą tinkamai nustatomos materialios pardavimo sąlygos. Todėl Komisija šį teiginį atmetė.

2.2.5. Dempingo skirtumai

- (72) Atsižvelgiant į 37–51 konstatuojamosiose dalyse nustatytus normaliosios vertės nustatymo pasikeitimus ir patvirtinant kitus laikinojo reglamento 65–93 konstatuojamosiose dalyse pateiktus nustatytuosius faktus, procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai dempingo skirtumai yra tokie:

2 lentelė

Dempingo skirtumai (Rusija)

Bendrovė	Galutinis dempingo skirtumas (%)
„Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC“	18,7
„PAO Severstal“	35,9
„PJSC Novolipetsk Steel“ ⁽¹⁾	38,9
Visos kitos bendrovės	38,9

3. ŽALA

3.1. Sąjungos pramonės apibrėžtis ir Sąjungos gamyba

- (73) Viena suinteresuotoji šalis suabejojo skundo pateikėjų tvirtinimu, kad pervalcuotojai nebuvo įtraukti į skaičiavimus. Dėl to pažymima, kad skaičiuojant visą gamybos apimtį pervalcuotojų gamybos apimtis iš tikrųjų buvo įskaičiuota. Todėl ši pastaba buvo atmesta.
- (74) Kadangi jokių kitų pastabų dėl Sąjungos pramonės apibrėžties ir Sąjungos gamybos negauta, laikinojo reglamento 94–98 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.2. Sąjungos suvartojimas

- (75) Kelios šalys tvirtino, kad, *inter alia*, suvartojimas turėjo būti analizuojamas apskritai apimant suvartojimą uždarojoje rinkoje ir laisvojoje rinkoje.
- (76) Suvartojimo uždarojoje rinkoje ir laisvojoje rinkoje raida nurodyta ir paaiškinta laikinojo reglamento 5 ir 6 lentelėse. Sujungus šias dvi lenteles bendras suvartojimas (taigi, įskaitant uždarojoje ir laisvojoje rinkose) nagrinėjamoju laikotarpiu keitėsi taip:

3 lentelė

Bendras suvartojimas (uždaroji ir laisvoji rinkos)

	2011 m.	2012 m.	2013 m.	2014 m.	TL
Bendras suvartojimas	36 961 744	34 375 474	36 277 064	37 461 260	37 306 302
Indeksas (2011 m.= 100)	100	93	98	101	101

Šaltinis: patikrinti „Eurofer“ klausimyno atsakymai ir Eurostato duomenys.

⁽¹⁾ Bendrovė pranešė Komisijai, kad pagal pasikeitimus Rusijos teisėje ji pakeitė teisinę formą iš atvirosios akcinės bendrovės (OJSC) į viešąją akcinę bendrovę (PJSC). Šis pasikeitimas įsigaliojo nuo 2016 m. sausio 1 d.

- (77) Iš lentelės matyti, kad, po didelio suvartojimo sumažėjimo 2012 m., bendras suvartojimas padidėjo ir per tiriamąjį laikotarpį buvo šiek tiek didesnis nei nagrinėjamojo laikotarpio pradžioje. Šią tendenciją galima paaiškinti tuo, kad suvartojimo uždarojoje rinkoje padidėjimas absoliučiais skaičiais buvo didesnis nei suvartojimo laisvojoje rinkoje sumažėjimas.
- (78) Viena suinteresuotoji šalis nurodė, kad pagrįstai nepaaiškintas tvirtinimas, kad uždaroji naudojimas nekonkuruoja su importu. Ši šalis mano, kad jei importuojamą produktą galima gauti konkurencinėmis sąlygomis, tai Sąjungos gamintojai jį naudoja. Todėl reikėtų atsižvelgti į uždarojį naudojimą.
- (79) Dėl to pažymima, kad integruotiems gamintojams nėra ekonominio pagrindo įsigyti iš konkurentų galutinės grandies gamybai skirtų produktų, jei yra pajėgumų tokius produktus gaminti. Iš tikrųjų tokiam kapitalo inliame sektoriuje kaip plieno sektorių pajėgumų naudojimo koeficientai turėtų būti kuo didesni, kad būtų mažinamos nustatytos išlaidos ir užtikrinamos kuo mažesnės gamybos sąnaudos. Tuo remiantis 78 konstatuojamojoje dalyje pateiktas argumentas turi būti atmestas.
- (80) Kai kurios suinteresuotosios šalys savo pastabose po galutinio faktų atskleidimo grįžo prie suvartojimo klausimo. Kai kurios šalys teigė, kad uždaroji ir laisvoji rinkos nebuvo tinkamai išanalizuotos ar išaiškintos. Tačiau, kaip nurodyta laikinojo reglamento 103–106 konstatuojamosiose dalyse, akivaizdu, kad suvartojimas kiekvienoje rinkoje skyrėsi ir rodė pagrindinių susijusių galutinės grandies pramonės įmonių veiklos rezultatus. Uždaroji rinka padidėjo, nes išsiplėtė tokie sektoriai, kaip automobilių sektorius. Tačiau pagrindiniai bendrieji pramonės sektoriai, kuriems produktas buvo tiekiamas per laisvąją rinką, plėtėsi mažiau. Teiginys, kad laisvoji ir uždaroji rinkos nebuvo tinkamai išanalizuotos, atmestas.
- (81) Kadangi kitų pastabų dėl Sąjungos suvartojimo negauta, laikinojo reglamento 99–106 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.3. Importas iš nagrinėjamųjų šalių

3.3.1. Bendras importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimas

- (82) Kadangi jokių pastabų dėl bendro importo iš nagrinėjamųjų šalių poveikio vertinimo negauta, laikinojo reglamento 107–111 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.3.2. Importo iš nagrinėjamųjų šalių apimtis, rinkos dalis ir kaina

- (83) Kaip minėta pirmiau, tam tikros šalys teigė, kad analizuojant įvairius rodiklius reikėjo analizuoti bendrą padėtį, įskaitant uždaroją ir laisvąją rinkas. Dėl rinkos dalies pažymima, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra konkurencijos tarp uždarojo vartojimo (pardavimo) ir importo iš nagrinėjamųjų šalių, ir į uždarosios galutinės grandies rinkos ypatumus, bendro suvartojimo procentine dalimi išreikšta rinkos dalis neanalizuota. Tai atitinka ir nusistovėjusią Sąjungos teismų praktiką⁽¹⁾.

- (84) Kadangi kitų pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties ir rinkos dalies negauta, laikinojo reglamento 112–114 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.3.3. Importo iš nagrinėjamųjų šalių kaina ir priverstinis kainų mažinimas

- (85) Pirmiausia pažymima, kad po korektūros klaidos Sąjungos pramonės parduotą kiekį teko pataisyti. Ši klaida neturėjo jokio materialinio poveikio vidutinėms kainoms ir turėjo nežymų poveikį apskaičiuotiems skirtumams.
- (86) Viena šalis teigė, kad prie CIF vertės pridėta procentinė dalis siekiant padengti po importo patirtas išlaidas turėtų būti perskaičiuota remiantis vienai tonai tenkančia suma. Šis teiginys buvo priimtas ir skaičiavimai atitinkamai pakoreguoti, o skirtumams tai turėjo nežymaus poveikio.

(1) Byla C-315/90, *Gimelec* ir kt. prieš Komisiją, 1991 m. lapkričio 27 d. sprendimas, EU:C:1991:447, 23 dalis.

- (87) Todėl galutiniai priverstinio kainų mažinimo skirtumai buvo peržiūrėti ir dabar sudaro 8,1 % KLR ir 15,1 % Rusijai.
- (88) Kadangi jokių kitų pastabų dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių apimties, rinkos dalies ir kainos negauta ir išskyrus priverstinio kainų mažinimo skirtumus, kaip paaiškinta 87 konstatuojamojoje dalyje, laikinojo reglamento 115–119 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

3.4. Sąjungos pramonės ekonominė padėtis

3.4.1. Metodika

- (89) Kelios šalys pateikė pastabų dėl metodikos, naudotos siekiant išanalizuoti Sąjungos pramonės ekonominę padėtį. Visų pirma šalys nurodė, kad nepaisant didelės uždarnosios rinkos, atliekant ekonominę analizę iš esmės į šią rinką nebuvo atsižvelgta, ir kad išvados buvo pagrįstos tik su laisvąja rinka susijusiais nustatytaisiais faktais. Visų pirma šios šalys teigė, kad pardavimo kaina ir pelningumas uždarojoje rinkoje turėjo būti analizuojami atskirai. Be to, jos teigė, kad turėjo būti analizuojama bendra padėtis, aprėpiant uždarąją ir laisvąją rinkas, ir kad atlikus tokią analizę būtų padaryta išvada, kad Sąjungos pramonei žalos nedaroma.
- (90) Dėl to ir kaip paaiškinta laikinojo reglamento 123 konstatuojamojoje dalyje, uždarąją rinką, laisvąją rinką ir bendrus Sąjungos pramonės veiklos rezultatus, kai tinkama, Komisija analizavo atskirai. Dėl uždarnosios rinkos – didžioji šios rinkos dalis susijusi su uždariaisiais vidiniais juridinio asmens sandoriais, kai neišduodama sąskaita faktūra ir todėl nėra pardavimo kainos. Kalbant apie susijusių subjektų tarpusavio uždarąjį pardavimą, buvo akivaizdu, kad atsižvelgiant į skirtingą sandorių kainų politiką, kuria vadovaujasi įvairūs atrinkti gamintojai, nebuvo įmanoma atlikti reikšmingos kainos ir pelningumo rodiklių analizės. Kita vertus, suvartojimo uždarojoje rinkoje apimtis padidėjo ir buvo atlikta analizė. Kalbant apie laisvąją rinką, analizuotos vieneto gamybos sąnaudos, pardavimo kaina, pardavimo apimtis ir pelningumas. Dėl bendros veiklos, kurią vykdančią aprėpiama uždaroji ir laisvoji rinkos – analizuoti keli rodikliai, kaip antai gamybos apimtis, pajėgumai, pajėgumų naudojimas, užimtumas, našumas, atsargos, darbo sąnaudos, grynųjų pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža.
- (91) Remiantis tuo, kas išdėstyta, teiginys, kad Sąjungos pramonės ekonominė padėtis analizuota remiantis tik laisvąja rinka ir kad reikėjo analizuoti ir uždarąją rinką bei bendrą veiklą, turi būti atmestas. Visi reikšmingi aspektai, susiję su ekonomine padėtimi tokiose rinkose, analizuoti atskirai arba kartu.
- (92) Viena šalis teigė, kad analizuojant laisvąją rinką reikėjo analizuoti kitus rodiklius, kaip antai gamybą, atsargas ir grynųjų pinigų srautą, susijusius tik su laisvąja rinka. Ji padarė išvadą, kad iš analizės nematyti tariamos žalos tikrosios padėties.
- (93) Dėl to pažymima, kad analizuoti kitus žalos rodiklius, susijusius tik su laisvąja rinka, buvo nepraktiška atsižvelgiant į artimą veiklos uždarojoje ir laisvojoje rinkose santykį. Be to, atlikus tokią analizę nebūtų galima padaryti reikšmingų išvadų. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.
- (94) Po galutinio faktų atskleidimo kai kurie eksportuojantys gamintojai pastabose grįžo prie to paties klausimo. Jie teigė, kad metodika, kuri buvo pasirinkta uždarajai ir laisvajai rinkoms analizuoti, yra sąžiningo ir objektyvaus nagrinėjimo principo pažeidimas. Tačiau uždaroji ir laisvoji rinkos buvo nagrinėtos, kai tai buvo įmanoma ir kai buvo reikšmingų duomenų, be to, kai tinkama, buvo atliktas bendras vertinimas. Todėl buvo aiškiai įrodyta, kad išvada dėl žalos padaryta atlikus trejopą vertinimą (uždarnosios ir laisvosios rinkų ir išanalizavus jas bendrai) naudojantis visais susijusiais duomenimis. Jei nebuvo įmanoma įvertinti, buvo nurodytos tai pagrindžiančios priežastys.
- (95) Be to, dėl šios išsamios metodikos eksportuojančių gamintojų iškelti klausimai buvo susiję daugiau su pateikimo aspektais nei metodikos esme, nes buvo pateikti visi susiję duomenys. Iš pateiktų duomenų matyti, kad Sąjungos pramonės pardavimo laisvojoje ir uždarojoje rinkose apimtis nežymiai padidėjo mažiau nei 1 %, tačiau šis

padidėjimas yra mažesnis nei suvartojimo šiose rinkose augimas. Dėl kainų ir pelningumo Sąjungos rinkose – šie rodikliai yra susiję tik pardavimo tarp nesusijusių šalių atveju. Iš tikrųjų nėra uždarytųjų sandorių pardavimo kainų ir nėra patikimų pardavimo kainų uždarojo pardavimo atveju dėl laikinojo reglamento 142 konstatuojamojoje dalyje jau nurodytų priežasčių. Todėl nebuvo galima atlikti prasmingos pelningumo uždarojoje rinkoje analizės. Dėl gamybos sąnaudų primenama, kad šio rodiklio raida laisvojoje rinkoje analizuota, nors pagal pagrindinį reglamentą to konkrečiai nereikalaujama. Gamybos sąnaudų uždarojoje rinkoje raida neanalizuota dėl toje pačioje konstatuojamojoje dalyje nurodytų priežasčių.

- (96) Remiantis tuo, kas išdėstyta, buvo aiškiai įrodyta, kad išvada dėl žalos padaryta atlikus trejopą vertinimą (uždarosios ir laisvosios rinkų ir išanalizavus jas bendrai) naudojantis visais susijusiais duomenimis. Teiginys, kad pažeistas sąžiningo ir objektyvaus nagrinėjimo principas, atmetamas.
- (97) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų šiuo klausimu negauta, patvirtinama laikinojo reglamento 120–123 konstatuojamosiose dalyse aprašyta metodika Sąjungos pramonės padėčiai įvertinti.

3.4.2. Makroekonominiai rodikliai

3.4.2.1. Gamyba, gamybos pajėgumai ir pajėgumų naudojimas

- (98) Viena suinteresuotoji šalis nurodė, kad Sąjungos pramonė dėmesį iš laisvosios rinkos nukreipė į uždarytą rinką ir kad Sąjungos pramonė tapo labiau suinteresuota produktus parduoti uždarojoje rinkoje, kurioje parduodami didesnės pridėtinės vertės produktai.
- (99) Dėl to pažymima, kad Sąjungos pramonė nepriklausomai nesprenžia, kur sutelkti dėmesį – į uždarytą ar laisvąją rinką. Priešingai, kadangi plokščių šaltai valcuotų plieno produktų rinka priklauso nuo paklausos, o ne nuo pasiūlos, kaip matyti iš Sąjungos gamintojų turimų pajėgumų, Sąjungos pramonė nenusprendė dėmesio sutelkti į uždarytą rinką – ji prarado rinkos dalį ir pardavimo apimtį laisvojoje rinkoje dėl didelio kiekio ir vis didėjančio importo dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių. Uždarojoje rinkoje šios problemos nebuvo. Todėl argumentas turi būti atmetas.
- (100) Ta pati suinteresuotoji šalis teigė, kad pajėgumų naudojimo padidėjimas yra nesusijęs su pajėgumų mažėjimu – jis veikiausiai susijęs su gamybos apimties padidėjimu.
- (101) Dėl to pažymima, kad nors pajėgumų naudojimo padidėjimas yra susijęs ne vien tik su pajėgumų mažėjimu, nes gamybos apimtis taip pat padidėjo, tačiau pajėgumų mažėjimas vienareikšmiškai yra pagrindinė pajėgumų naudojimo padidėjimo priežastis. Iš tikrųjų, iš absoliučiąjų skaičių matyti, kad gamybos apimtis padidėjo tik 337 348 t, o pajėgumai sumažėjo 1 873 141 t. Remiantis tuo, kas išdėstyta, teiginys turėjo būti atmetas.
- (102) Kadangi kitų pastabų nepateikta, laikinojo reglamento 124–126 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

3.4.2.2. Pardavimo apimtis ir rinkos dalis

- (103) Rusijos eksportuojantys gamintojai tvirtino, kad pardavimo apimties sumažėjimas negali būti laikomas žalos įrodymu, nes jis iš esmės atitiko suvartojimo mažėjimą nagrinėjamoju laikotarpiu. Jie tvirtino, kad sumažėjimas buvo susijęs su pasauliniu žaliavos kainų mažėjimu, dėl kurio mažėjo nagrinėjamojo produkto kainos, nuo 2012 m. didėjo importo iš trečiųjų šalių apimtis ir Sąjungos pramonės nagrinėjamojo produkto importas.
- (104) Dėl to pirmiausia pažymima, kad pardavimo sumažėjimo (– 14 %) ir suvartojimo sumažėjimo (– 9 %) skirtumo negalima laikyti nereikšmingu. Be to, pasaulinių žaliavų kainų mažėjimo negalima laikyti pagrįsta pardavimo apimties sumažėjimo priežastimi, nes šie elementai, t. y. žaliavų kainos ir pardavimo apimtis nėra tiesiogiai susiję. Be to, bet koks pasaulinių žaliavų kainų sumažėjimas būtų taikomas tiek Sąjungos pramonei, tiek importui. Dėl importo iš trečiųjų šalių – tendenciją reikia analizuoti visu nagrinėjamoju laikotarpiu, o ne nuo to laikotarpio

vidurio. Šiomis aplinkybėmis pažymima, kad importas iš trečiųjų šalių sumažėjo tiek absoliučiajia (– 206 571 t), tiek sąlygine (nuo 10,9 % iki 9,1 % rinkos dalies) prasme. Be to, dėl Sąjungos pramonės importo iš nagrinėjamųjų šalių pažymima, kad šis įsigijimas nagrinėjamoju laikotarpiu buvo stabilus ir sudarė mažiau kaip 1 % Sąjungos pramonės visos pardavimo apyvartos. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis teiginys turėjo būti atmestas.

- (105) Dėl rinkos dalies tos pačios šalys suabejojo Komisijos preliminaria išvada, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimas (nuo 74,8 % iki 70,8 %) rodo, kad buvo daroma žala, tačiau dėl 5,4 % importui iš Indijos, Irano ir Ukrainos tenkančios rinkos dalies negalėjo nutrūkti tariamos žalos ir importo iš nagrinėjamųjų šalių priežastinis ryšys.
- (106) Dėl to verta pažymėti, kad turėtų būti analizuojama visu nagrinėjamoju laikotarpiu pirmiau minėtoms šalims tenkanti rinkos dalis, o ne akcentuojamas konkretus vienu metų laikotarpis. Tokiu atveju matyti, kad importo iš Indijos, Irano ir Ukrainos rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu padidėjo tik nuo 4 % iki 5,4 %, t. y. tik 1,4 procentinio punkto, o visas importas iš trečiųjų šalių, kaip minėta 105 konstatuojamojoje dalyje, sumažėjo nuo 10,9 % iki 9,1 % importo iš nagrinėjamųjų šalių naudai. Todėl galima sakyti, kad Sąjungos pramonės rinkos dalies sumažėjimo negalima palyginti *stricto sensu* su pirmiau minėtoms šalims tenkančia rinkos dalimi ir kad šį sumažėjimą galima laikyti žalos rodikliu. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis teiginys turėjo būti atmestas.
- (107) Kadangi kitų pastabų nepateikta, laikinojo reglamento 127–132 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

3.4.2.3. Užimtumas, darbo sąnaudos ir našumas

- (108) Viena suinteresuotoji šalis nurodė, kad užimtumo sumažėjimo nereikėtų sieti su importu dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių – jį veikiau reikėtų sieti su įrangos modernizavimu, dėl kurio teko samdyti aukštesnės kvalifikacijos darbuotojus ir dėl to padidėjo darbo sąnaudos.
- (109) Dėl to pažymima, kad tvirtinimai dėl įrangos modernizavimo ir aukštesnės kvalifikacijos darbuotojų samdymo yra nepagrįsti jokiais įrodymais, todėl juos reikėtų atmesti.
- (110) Kita suinteresuotoji šalis suabejojo dėl viena kitai prieštaraujančių tendencijų, susijusių su užimtumu (– 10 %) ir darbo sąnaudomis (+ 11 %) nagrinėjamoju laikotarpiu. Ji taip pat abejojo, ar raida nagrinėta tiek uždarojoje, tiek atvirojoje rinkoje.
- (111) Dėl to daroma nuoroda į laikinojo reglamento 144 konstatuojamąją dalį, kurioje nustatyta, kad darbo sąnaudų padidėjimas iš tiesų buvo susijęs su smarkiu darbo vietų mažinimu, dėl kurio teko mokėti išeitinės išmokas darbuotojams ir dėl to buvo išpūstos darbo sąnaudos etato ekvivalentui. Taip pat pažymima, kad užimtumo mažinimas nesujęs vien tik su laisvosios ar uždarnosios rinkos darbuotojais – jis veikiau susijęs su visu užimtumu apskritai, nes tiek laisvajai, tiek uždarajai rinkai skirtus produktus gamina tie patys darbuotojai tais pačiais įrenginiais. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis teiginys turėjo būti atmestas.
- (112) Kadangi kitų pastabų nepateikta, laikinojo reglamento 133 ir 134 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

3.4.2.4. Atsargos, dempingo skirtumo dydis, augimas, kainos, pelningumas, gryųjų pinigų srautas, investicijos ir investicijų grąža

- (113) Kadangi pastabų dėl atsargų, dempingo skirtumo dydžio, augimo, kainų, pelningumo, gryųjų pinigų srauto, investicijų ir investicijų grąžos negauta, laikinojo reglamento 135–151 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

3.4.3. Išvada dėl žalos

- (114) Kelios suinteresuotosios šalys nurodė, kad analizuojant žalą buvo remiamasi tik neigiama rodiklių raida laisvojoje rinkoje ir kad tokios analizės išvados yra nepakankamos norint pagrįsti tai, kad visai Sąjungos pramonei buvo daroma materialinė žala.
- (115) Dėl to, kaip nurodyta 96 konstatuojamojoje dalyje, primenama, kad Komisija analizuodama neapsiribojo tik laisvąja rinka, bet prirėikus taip pat analizavo tiek visos, tiek uždarojoje rinkoje veikiančios Sąjungos pramonės ekonominės padėties raidą ir darė išvadas dėl jos.
- (116) Be to, reikėtų pažymėti, kad išvada, jog pramonei daryta materialinė žala, pagrįsta ne tik neigiama mikro ir makro rodiklių raida laisvojoje rinkoje. Nors kai kurie mikro ir makro rodikliai iš tiesų keitėsi į neigiamą pusę laisvojoje rinkoje, kiti su bendrais Sąjungos pramonės veiklos rezultatais susiję rodikliai, kaip antai užimtumas, darbo sąnaudos etato ekvivalentui, investicijos ir investicijų grąža taip pat rodė, kad Sąjungos pramonės padėtis blogėja. Atsižvelgiant į atitinkamą tiek laisvosios, tiek uždarnosios rinkos dydį pažymima, kad teigiamos Sąjungos pramonės veiklos rezultatų (kai kurių rodiklių) raidos uždarojoje rinkoje nepakanka, kad būtų kompensuoti neigiami veiklos rezultatai laisvojoje rinkoje, kurie matyti iš neigiamos pirmiau minėtų rodiklių, susijusių su bendra veikla, raidos. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šis teiginys turi būti atmestas.
- (117) Remiantis pastabų analize, kurios santrauka pateikta 73–115 konstatuojamosiose dalyse, laikinojo reglamento 152–155 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

4. PRIEŽASTINIS RYŠYS

- (118) Kelios suinteresuotosios šalys teigė, kad žalos negalima sieti su importu dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių ir kad priežastinį ryšį nutraukia kiti veiksniai. Kai kurie teiginiai buvo pirminiu etapu jau pateiktų teiginių paprasčiausias pakartojimas, nepateikiant jokių naujų elementų. Naujos pastabos analizuojamos toliau.

4.1. Europos ekonomikos atsigavimas

- (119) Viena suinteresuotoji šalis nesutiko, kad būta lėto atsigavimo proceso po 2012 m. krizės, ir teigė, kad importas iš nagrinėjamųjų šalių netrukdytų Sąjungos pramonei naudotis tokiu atsigavimu. Iš esmės ji teigė, kad po 2012 m. krizės atsigauti nepavyko dėl tariamai besitęsiančios mažos plokščių šalta valcuotų plieno produktų paklausos.
- (120) Pirmiausia pažymėtina, kad suvartojimas nuo 2012 m. iki tiriamojo laikotarpio padidėjo 4,4 %, o tai galima laikyti lėto atsigavimo ženklu, nepaisant to, kad suvartojimas nepasiekė 2011 m. lygio. Dėl importo iš nagrinėjamųjų šalių verta pastebėti, kad lėto atsigavimo sąlygomis šioms šalims tenkanti rinkos dalis padidėjo nuo 13,5 % 2012 m. iki 18,7 % 2013 m. ir net iki 20,1 % per tiriamąjį laikotarpį. Tuo remiantis teiginį reikia atmesti.

4.2. Investicijos, pajėgumai ir gamybos augimas

- (121) Ta pati suinteresuotoji šalis teigė, kad Sąjungos pramonė neišvengiamai priėmė neteisingus verslo sprendimus, kai 2011 ir 2012 m. ėmėsi brangių investicijų ir 2011 m. padidino pajėgumus.
- (122) Šiuo klausimu primenama, kad per šį tyrimą analizuojama Sąjungos pramonė ekonominės padėties raida laikotarpiu nuo 2011 m. iki tiriamojo laikotarpio. Todėl pajėgumų padidėjimo 2010–2011 m. negalima laikyti šios analizės dalimi. Be to, pažymima, kad teiginys, jog Sąjungos pramonė 2011–2012 m. tariamai ėmėsi brangių investicijų, neparemtas jokiais faktiniais įrodymais. Pagaliau pažymima, kad atrinktos Sąjungos pramonės investicijos nagrinėjamuoju laikotarpiu sudarė mažiau nei 2,5 % jos grynojo turto ir daugiausia tai buvo atnaujinimo ir racionalizavimo investicijos. Atsižvelgiant į investicijų lygį ir jų pobūdį tokių investicijų negalima laikyti pakankamai reikšmingomis ir turinčiomis poveikio Sąjungos pramonės ekonominės veiklos rezultatams. Todėl šis teiginys turi būti atmestas.

- (123) Nustačius laikinas priemones ir dar kartą po galutinio faktų atskleidimo tam tikros suinteresuotosios šalys tvirtino, kad žalos priežastimi turėtų būti laikomas ne importas iš nagrinėjamųjų šalių, o Sąjungos pramonės gamybos apimtys didėjimas tuo metu, kai mažėjo suvartojimas.
- (124) Dėl to ir kaip nurodyta laikinojo reglamento 152 konstatuojamojoje dalyje, primenama, kad Sąjungos pramonė gamybos apimtį didino norėdama patenkinti uždarą suvartojimo paklausą. Kadangi Sąjungos pramonė daugiausia gamina pagal užsakymą, kaip matyti iš pakankamai nedidelio atsargų lygio (žr. laikinojo reglamento 136 konstatuojamąją dalį), tokio padidėjimo negalima laikyti žalos priežastimi. Tuo remiantis teiginį reikia atmesti.

4.3. Žaliavų kainos

- (125) Kelios suinteresuotosios šalys nesutiko su išvadomis dėl mažėjančių žaliavų kainų poveikio Sąjungos pramonės taikomoms kainoms. Pirmia, jos nesutiko, kad importo kainos sumažėjo daugiau nei žaliavų kainos ir kaip pavyzdį pasirinko geležies rūdą. Pastabose jos nurodė, kad geležies rūdos kaina (RMB už toną) nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo 39 %. Antra, jos teigė, kad laikinojo reglamento 171–175 konstatuojamosiose dalyse Komisijos pateiktais argumentais nepaneigiamas teiginys, kad dėl mažėjančių žaliavų kainų sumažėjo tiriamojo produkto kainos, ir kad Komisija nepakankamai įvertino pasaulinį žaliavų kainų sumažėjimą.
- (126) Dėl to pirmiausia primenama, kad importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo vidutiniškai 20 % – daugiau nei sumažėjo Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos. Be to, dėl geležies rūdos – konvertavus pateiktą kainų informaciją iš RMB į EUR už toną paaiškėjo, kad geležies rūdos kainos nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo tik apytikriai 31 %. Jei atsargiu vertinimu nagrinėjamosiose šalyse geležies rūdos dalis sudaro 35 % sąnaudų, dėl žaliavų kainų sumažėjimo kaina galėjo sumažėti tik kiek mažiau nei apytikriai 11 %, o importo kainos iš nagrinėjamųjų šalių sumažėjo 20 %, kaip paaiškinta pirmiau.
- (127) Dėl antro teiginio verta pažymėti, kad Komisija neatmetė fakto, kad žaliavų kainų sumažėjimas turėjo poveikio tiriamojo produkto kainai nagrinėjamoju laikotarpiu. Tačiau ji tvirtino, kad Sąjungos tiriamojo produkto kaina keitėsi ne pagal vienintelę pasaulinę kainų tendenciją, kuri daugiausia susijusi su žaliavų kainų raida. Be to, Komisija analizavo kitus veiksnius, kurie turėjo poveikio kainoms, visų pirma regioninius skirtumus ir perteklinius pajėgumus. Ji taip pat pažymėjo, kad jei nagrinėjamojo produkto kaina nebūtų sumažėjusi daugiau nei sumažėjo žaliavų kainos, rinkoje būtų išlikusios sąžiningos konkurencijos sąlygos ir Sąjungos pramonė būtų galėjusi pasinaudoti sąnaudų sumažėjimu ir vėl veikti pelningai. Remiantis tuo, kas išdėstyta, minėti teiginiai turi būti atmesti.
- (128) Tam tikri eksportuojantys gamintojai prie šio klausimo grįžo pastabose dėl galutinio faktų atskleidimo. Tačiau naujų argumentų nepateikta.

4.4. Sąjungos pramonės importas

- (129) Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad vertindama priežastinį ryšį Komisija nepakankamai atsižvelgė į Sąjungos pramonės nagrinėjamojo produkto importą, dėl to priežastinio ryšio vertinimas buvo neišsamus ir netikslus.
- (130) Kaip nurodyta 104 konstatuojamojoje dalyje, Sąjungos pramonės importas iš nagrinėjamųjų šalių nagrinėjamoju laikotarpiu buvo stabilus ir sudarė mažiau kaip 1 % Sąjungos pramonės visos pardavimo apyvartos. Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 191 konstatuojamojoje dalyje, įsigijimą vykdė prekybos padaliniai, kurie gali laisvai įsigyti plokščių šaltai valcuotų plieno produktų iš skirtingų šaltinių. Šie prekybos padaliniai yra motyvuoti siūlyti pigiausias medžiagas ir užtikrinti savo komercinius ryšius. Atsižvelgiant į nedidelį susijusį kiekį ir į tai, kad šis kiekis nagrinėjamoju laikotarpiu nepadidėjo, manoma, kad į importą iš nagrinėjamųjų šalių buvo pakankamai atsižvelgta. Todėl šis teiginys turi būti atmestas.

- (131) Tam tikri eksportuojantys gamintojai prie šio klausimo grįžo pastabose po galutinio faktų atskleidimo ir tvirtino, kad Komisija iš naujo aiškinosi duomenis, kad pateisintų išvadą dėl žalos, ir iš naujo įvertino procentinį importo, palyginti su visu pardavimu, santykį. Iš tiesų Komisija nesiaiškino iš naujo duomenų, o tik nurodė tikslesnį skaičių (mažiau nei 1 %, nei laikinajame reglamente nurodytas intervalas (0–5 %).

4.5. Anksčiau taikytas Rusijos ir Sąjungos susitarimas dėl prekybos tam tikrais plieno gaminiais

- (132) Tos pačios suinteresuotosios šalys po pirminio faktų atskleidimo ir po galutinio faktų atskleidimo pakartojo argumentą, kad Rusijos importas neviršijo nežalingų kvotų, kurios buvo nustatytos pagal anksčiau taikytą Rusijos ir Sąjungos susitarimą dėl prekybos tam tikrais plieno gaminiais. Visų pirma jos nesutiko su išvada, kad kvotos buvo „per didelės“, ir nurodė, kad šio tyrimo produkto apibrėžtoji sritis ir „kitų plokščių valcuotų produktų“ kategorija (kaip apibrėžta susitarimuose) labai sutapo.
- (133) Dėl to primenama, kad minėtas susitarimas nustojo galioti iki tiriamojo laikotarpio, t. y. 2012 m. rugpjūčio 22 d., kai Rusijos Federacija įstojo Pasaulio prekybos organizaciją (PPO). Be to, pažymima, kad susitarime nenumatyta jokios nuostatos, kuri būtų susijusi su importo kvotos indeksavimu pagal faktinę kasmetinę paklausos / suvartojimo raidą. Kitaip tariant, dėl besitraukiančios rinkos nebūtų atitinkamai koreguojamos kvotos. Minėto susitarimo 10 straipsnyje netgi nustatyta, kad su kiekvienu kasmetiniu atnaujinimu kiekvienos grupės produkto kiekį reikėtų didinti 2,5 %. Todėl nenuostabu, kad grupės, kuriai priklauso šio tyrimo produktai, produktų kvota per visą susitarimo galiojimo laikotarpį nė karto nebuvo viršyta.
- (134) Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, paaiškėjo, kad tokių kasmetinių susitarimų prieduose nurodytos kvotos yra nesusietos su tikrąja padėtimi rinkoje ir suvartojimo raida, nes kvotos buvo automatiškai didinamos nepaisant suvartojimo / paklausos raidos. Be to, kadangi per visą susitarimo galiojimo laikotarpį kvota nė sykiu nebuvo viršyta, galima laikyti, kad ši kvota iš tiesų buvo „per didelė“ ne tik per visą susitarimų galiojimo laikotarpį, bet ir palyginti su suvartojimo raida nagrinėjamoju laikotarpiu. Dėl to bet koks tokios kvotos, kuri nebetaikoma nuo 2012 m. rugpjūčio 22 d., dydžio ir importo iš Rusijos nagrinėjamoju laikotarpiu lygio palyginimas yra laikomas beprasmišku. Todėl šis teiginys turi būti atmestas.
- (135) Tiriamas šio tyrimo produkto apibrėžtosios srities ir atitinkamų „kitų plokščių valcuotų produktų“ sutapimas analizuotas toliau. Pirmiausia paaiškėjo, kad šio tyrimo produkto apibrėžtoji sritis susijusi ir su produktais, kurie priskiriami „legiruotųjų šaltai valcuotų ir apvilktų lakštų“ produktų grupei. Antra, paaiškėjo, kad iš 42 TARIC kodų, kurie buvo įtraukti į susitarimą pagal pirmiau minėtas produktų grupes, tik 7 visiškai atitinka laikinajame reglamente nurodytus kodus (7209 16 90 00, 7209 17 90 00, 7209 18 91 00, 7209 26 90 00, 7209 27 90 00, 7209 28 90 00 ir 7225 50 80 00). Todėl 35 TARIC kodai, nurodyti susitarimo priede, yra neįtraukti į šio tyrimo produkto apibrėžtąją sritį. Kita vertus, apytikriai 10 TARIC kodų, kurie įtraukti į šį tyrimą, nebuvo įtraukti į pirmiau minėtą susitarimą. Remiantis tuo, kas išdėstyta, paaiškėjo, kad tiriamas sutapimas yra nepagrįstas faktiniais įrodymais ir tokius tvirtinimus reikia atmesti.

4.6. Sąjungos pramonės pertekliniai pajėgumai

- (136) Kita suinteresuotoji šalis tvirtino, kad Sąjungos pramonei materialinę poveikį padarė jos pertekliniai pajėgumai, dėl kurių atsirado perteklinė pasiūla, padidėjo sąnaudos ir sumažėjo pelnas, tai pat atgrasyta nuo tolesnių investicijų. Ji taip pat nurodė, kad jei nebūtų importo, pajėgumų naudojimas būtų viršijęs tik 72 %.
- (137) Pirmiausia primenama, kad Sąjungos pramonė nagrinėjamoju laikotarpiu sumažino pajėgumus 3 %, kad prisitaikytų prie besikeičiančios padėties pasaulinėje rinkoje. Nors Sąjungos pramonės pajėgumų naudojimo koeficiento nagrinėjamoju laikotarpiu negalima laikyti patenkinamu ir neginčijama, kad mažas pajėgumų naudojimo lygis gali turėti poveikio pramonės sektoriaus veiklos rezultatams, pažymima, kad Sąjungos pramonė 2011 d. dar veikė pelningai, kai jos įrengti pajėgumai viršijo per tiriamąjį laikotarpį turėtus pajėgumus, o jų naudojimas buvo mažesnis nei per tiriamąjį laikotarpį. Todėl, ir atsižvelgiant į pagerėjusį pajėgumų naudojimą sumažinus pajėgumus, daroma išvada, kad pajėgumų naudojimo lygis negali būti laikomas priežastinį ryšį nutraukiančiu elementu. Tuo remiantis teiginį reikia atmesti.

4.7. Importas iš trečiųjų šalių

- (138) Kelios šalys teigė, kad Komisija tinkamai neįvertino importo iš trečiųjų šalių poveikio. Jos teigė, kad šio importo lygis buvo beveik toks pat kaip Rusijos importo, o importo iš Irano ir Ukrainos kainos buvo mažesnės nei importo iš Rusijos ir Kinijos kainos. Be to, kas nurodyta 105 konstatuojamojoje dalyje, viena suinteresuotoji šalis teigė, kad importas iš Ukrainos, Indijos ir Irano, kuris nagrinėjamoju laikotarpiu sudarė 5,4 % rinkos dalies, nebuvo tinkamai įvertintas, jį lyginant su mažėjančia Sąjungos pramonės rinkos dalimi.
- (139) Dėl to pirmiausiai pažymima, kad, kaip nurodyta 104 konstatuojamojoje dalyje, importo iš trečiųjų šalių rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu sumažėjo nuo 10,9 % iki 9,1 % (nuo 854 281 t iki 647 710 t), o vien importo iš Rusijos rinkos dalis padidėjo nuo 5,9 % iki 9,8 % (ir nuo 466 165 t iki 697 661 t). Todėl galima teigti, kad importo iš Rusijos ir iš kitų trečiųjų šalių tendencija buvo priešinga. Taip pat pažymima, kad atliekant šį tyrimą importas iš Rusijos buvo vertinamas kartu su importu iš Kinijos ir kad nagrinėjamosioms šalims tenkanti rinkos dalis padidėjo nuo 14,3 % 2011 m. iki 20,1 % per tiriamąjį laikotarpį.
- (140) Antra, neginčijama, kad iš Irano ir Ukrainos iš tiesų buvo importuojama vidutiniškai mažesnėmis nei nagrinėjamųjų šalių kainomis, tačiau pažymima, kad dėl tokio importo vidutinių kainų lygio visu nagrinėjamoju laikotarpiu buvo priverstinai mažinamos importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos ir kad tuo laikotarpiu jų kainodaros politika praktiškai nesikeitė. Kadangi jų rinkos dalis padidėjo tik nuo 2,9 % iki 3,4 %, nepanašu, kad dėl tokio importo nutrūktų priežastinis ryšys.
- (141) Trečia, ir kaip nurodyta 106 konstatuojamojoje dalyje, turėtų būti analizuojama visu nagrinėjamoju laikotarpiu Ukrainai, Indijai ir Iranui tenkanti rinkos dalis, o ne akcentuojamas konkretus vieno metų laikotarpis. Reiškia importui iš Indijos, Irano ir Ukrainos tenkanti rinkos dalis nagrinėjamoju laikotarpiu iš tiesų padidėjo tik nuo 4 % iki 5,4 %, o importui iš kitų trečiųjų šalių (įskaitant pirmiau paminėtas) – apskritai sumažėjo nuo 10,9 % iki 9,1 %. Taigi, remiantis tuo, kas išdėstyta, negalima lyginti sumažėjusios Sąjungos pramonės rinkos dalies (– 4 %) su pirmiau minėtoms šalims tenkančia rinkos dalimi tik per tiriamąjį laikotarpį, o rinkos dalies padidėjimo negalima laikyti pakankamai reikšmingu, kad dėl jo nutrūktų priežastinis ryšys.
- (142) Po galutinio faktų atskleidimo tam tikri eksportuojantys gamintojai teigė, kad vertinant absoliučiais skaičiais importas iš visų trečiųjų šalių buvo panašus į importą iš Rusijos ir kad jį reikėtų laikyti taip pat žalingu. Dėl to pirmiausia pažymima, kad, kaip nurodyta laikinojo reglamento 107–111 konstatuojamosiose dalyse, buvo įvykdytos sąlygos importą iš Rusijos ir Kinijos vertinti bendrai. Todėl importo iš Rusijos nereikėtų vertinti atskirai. Antra, taip pat pažymima, kad importas turėtų būti iš tiesų analizuojamas vertinant absoliučiais skaičiais, tačiau taip pat turėtų būti analizuojama tokių skaičių raida. Dėl to ir kaip nurodyta pirmiau, pažymima, kad importas iš visų trečiųjų šalių per nagrinėjamąjį laikotarpį sumažėjo 206 571 t, o importas iš Rusijos padidėjo 231 496 t. Bendrai vertinto importo iš nagrinėjamųjų šalių tendencija buvo panaši, jis išaugo 312 224 t. Kaip paaiškinta pirmiau, per nagrinėjamąjį laikotarpį importas iš visų trečiųjų šalių buvo daug mažesnis nei importas iš nagrinėjamųjų šalių. Be to, jo tendencijos buvo priešingos nei importo iš Rusijos ar importo iš nagrinėjamųjų šalių. Tuo remiantis patvirtinama, kad importas iš trečiųjų šalių buvo teisingai analizuotas, atsižvelgiant į tendencijas, susijusias su jo apimtimi, kainomis ir rinkos dalimi. Todėl šis teiginys turėjo būti atmestas.

4.8. Išvada dėl priežastinio ryšio

- (143) Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir kadangi jokių kitų pastabų negauta, laikinojo reglamento 202–204 konstatuojamosiose dalyse pateiktos išvados patvirtinamos.

5. SAJUNGOS INTERESAI

5.1. Sąjungos pramonės interesai

- (144) Kadangi jokių pastabų dėl Sąjungos pramonės interesų negauta, laikinojo reglamento 209 konstatuojamojoje dalyje pateikta išvada patvirtinama.

5.2. Importuotojų ir naudotojų interesai

- (145) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys teigė, kad antidempingo priemonių nustatymas nagrinėjamosioms šalims neatitiktų Sąjungos interesų. Šis teiginys pakartotas ir po galutinio faktų atskleidimo. Jos tvirtino, kad antidempingo priemonės neatitiktų mažųjų naudotojų interesų, nes priemonės turėtų neigiamo poveikio konkurencijai (Sąjungos gamintojai padidins savo kainas), be to, Sąjungos gamintojai negamina tam tikrų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų.
- (146) Šie tvirtinimai jau nagrinėti laikinojo reglamento 220–223 konstatuojamosiose dalyse, o po pirminio ar galutinio faktų atskleidimo nepateikta jokios papildomos informacijos šiems tvirtinimams pagrįsti. Todėl argumentas atmetamas.

5.3. Kiti argumentai

- (147) Kai kurios šalys teigė, kad Komisija buvo šališka Sąjungos gamintojų atžvilgiu ir stengėsi nustatyti dempingą bet kokią kainą.
- (148) Šis teiginys nebuvo pagrįstas įrodymais. Komisija pabrėžia, kad tyrimas atliekamas laikantis taikomos teisinės sistemos ir aukščiausių neutralumo ir skaidrumo standartų.
- (149) Kai kurių šalių nuomone Sąjungos gamintojų tiriamojo produkto importas rodo, kad šie gamintojai negali patenkinti paklauskos Sąjungoje.
- (150) Be to, kaip nurodyta laikinojo reglamento 191 konstatuojamojoje dalyje, kai kurie Sąjungos gamintojai priklauso integruotoms plieno grupėms, kurios turi priklausomus prekybos padalinius. Šie prekiautojai gali laisvai įsigyti produktų iš bet kurio jų pasirinkto šaltinio, įskaitant nagrinėjamąsias šalis. Reikia pakartoti, kad toks įsigijimas sudarė mažiau nei 1 % skundo pateikėjų pardavimo. Išskyrus savigynos priemonių priežastis ir komercinių ryšių užtikrinimą, neturima jokių duomenų, kuriais būtų įrodyta, kad toks importas vykdytas dėl to, kad Sąjungos gamintojai negalėjo patenkinti paklauskos.

5.4. Išvada dėl Sąjungos interesų

- (151) Kadangi kitų pastabų dėl Sąjungos interesų negauta, laikinojo reglamento 229–232 konstatuojamosiose dalyse išdėstytos išvados patvirtinamos.

6. GALUTINĖS ANTIDEMPINGO PRIEMONĖS

6.1. Žalos pašalinimo lygis

- (152) Po pirminio faktų atskleidimo kelios šalys pateikė pastabų dėl 5 % tikslinio pelno dydžio, kuris buvo preliminariai naudotas skaičiuojant priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 237 ir 238 konstatuojamosiose dalyse. Viena suinteresuotoji šalis teigė, kad pelnas šiame sektoriuje nebūtų buvęs didesnis nei 5 %, o kita suinteresuotoji šalis teigė, kad pasirinktas 5 % tikslinio pelno dydis buvo per didelis. Šie teiginiai nebuvo pagrįsti.
- (153) „Eurofer“ nuomone 5 % tikslinio pelno dydis buvo gerokai per mažas. Pirma, „Eurofer“ nesutiko su nuoroda į GOES gaminių tikslinio pelno dydį dėl to, kad, *inter alia*, MTTP, rinkos ir plieno pobūdis skiriasi. Antra, ji teigė, kad iš turimų ir patikrintų įrodymų apie padėtį iki 2009 m. matyti, kad turėtų būti naudojamas bent 10 % tikslinio pelno dydis. Dėl šio teiginio „Eurofer“ rėmėsi iš dalies informacija, kurią pateikė skundą pateikę gamintojai, kurie buvo atrinkti ir kurie Komisijos prašymu pateikė, *inter alia*, 2005–2008 m. laikotarpio pelningumo duomenis, ir iš dalies pelningumo, kurį pasiekė tam tikri Sąjungos gamintojai tuo laikotarpiu, duomenimis. „Eurofer“ pridūrė, kad tikslinio pelno dydis neturėtų būti nustatomas remiantis metais, kuriems poveikio turėjo ekonomikos krizė arba importas dempingo kaina iš nagrinėjamųjų šalių. Trečia, „Eurofer“ teigė, kad tikslinio pelno dydis turėtų būti pakoreguotas atsižvelgiant į importą po tiriamojo laikotarpio ir besitęsiantį papildomą nesąžiningą susijusio importo kainos nuvertėjimą. Ji taip pat pabrėžė, kad anksčiau Sąjungos institucijos jau yra rėmusios didesniu nei įprastas pelno dydžiu, kad kompensuotų importo dempingo kaina padarytą žalą ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ 1990 m. lapkričio 5 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 3262/90, kurio importuojamoms Japonijos, Korėjos Respublikos ir Honkongo kilmės garsiajuostėms kasetėse nustatomas laikinasis antidempingo muitas (OL L 313, 1990 11 13, p. 5).

- (154) Šios pastabos buvo tinkamai išnagrinėtos. Pirmiausia reikėtų priminti, kad, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 236 konstatuojamojoje dalyje, per tyrimą nustatyta, kad nagrinėjamoju laikotarpiu iš nagrinėjamųjų šalių importuotas didelis produkto kiekis ir tai turėjo neigiamo poveikio, *inter alia*, Sąjungos pramonės pelningumui. Todėl nė vieni nagrinėjamojo laikotarpio metai negali būti laikomi metais, kuriais būtų galima remtis nustatant pelną, kurį būtų galima pagrįstai gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis. Kadangi vienintelė pirminiu etapu gauta pastaba šiuo klausimu nebuvo pakankamai pagrįsta, Komisija pasirinko tikslinio pelno dydį preliminariai nustatyti remiantis per tyrimus dėl kitų plieno produktų nustatytais faktais. Tačiau nustačiusi laikinąsias priemones Komisija toliau nagrinėjo šį klausimą ir ne tik atsižvelgė į naujas pastabas, gautas po faktų atskleidimo, bet ir prašė pateikti daugiau informacijos šiuo klausimu ir ją analizavo.
- (155) Iš tikrųjų, kaip jau nurodyta 8 konstatuojamojoje dalyje, nustačiusi laikinąsias priemones Komisija paprašė atrinktų Sąjungos gamintojų pateikti pelningumo duomenis, susijusius su panašiu produktu, kuris buvo parduotas Sąjungos rinkoje 2005–2010 m. (tokia pati informacija apie laikotarpį nuo 2011 m. iki tiriamojo laikotarpio jau buvo pateikta atsakant į pirminio klausimyno klausimus). Ši informacija buvo pateikta ir tinkamai patikrinta. Vidutinis svertinis 2005–2008 m. pelningumas, kurį buvo galima apskaičiuoti remiantis pateikta informacija, kiekvienais to laikotarpio metais svyravo nuo 9 % iki 15 %. Paaiškėjo, kad 2005–2008 m. laikotarpio metai buvo tipiškai metai tikslinio pelno dydžiui nustatyti, nes tiems metams poveikio neturėjo nei ekonomikos krizė, kuri sektoriui didelio poveikio turėjo nuo 2009 m., nei išskirtinai palankios rinkos sąlygos. Be to, iš importo iš nagrinėjamųjų šalių ir kitų šalių tais metais apimties matyti, kad konkurencija buvo didelė.
- (156) Todėl remdamasi tuo, kas išdėstyta, Komisija mano, kad paskutiniai tipiškais metais, t. y. 2008 m., pramonės gautas pelno dydis yra tinkamesnis šios pramonės tikslinio pelno dydžiui nustatyti, nei preliminariai naudotas 5 % tikslinio pelno dydis. Taigi vidutinis svertinis pelno dydis yra 9,9 %, ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimas buvo atitinkamai pakoreguotas. Atsižvelgiant į tai, kad minėtas pelno dydis yra pagrįstas faktiniais nagrinėjamojo produkto pelningumo duomenimis, tai yra geriausia šiam tikslui turima informacija.
- (157) Tam tikri eksportuojantys gamintojai pastabose po galutinio faktų atskleidimo grįžo prie klausimo, susijusio su žalos skirtumais, kurie buvo naudoti žalos pašalinimo lygiui nustatyti. Jie citavo EFMA sprendimo ⁽¹⁾ 60 dalį ir nurodė, kad „skaičiuojant tikslinę kainą, kuri pašalintų aptariamą žalą [naudotiną pelno dydį], turi būti apsiribojama pelno dydžiu, kurio Bendrijos pramonė galėtų pagrįstai tikėtis įprastomis konkurencijos sąlygomis, kai nėra importo dempingo kaina“. Jie taip pat nurodė, kad 2011 m. gautas pelnas yra patikimas pelno dydis, kai nėra importo dempingo kaina. Atsižvelgiant į tai, kad turimi bylos duomenys apie laikotarpį nuo 2009 m. iki tiriamojo laikotarpio buvo akivaizdžiai netinkami dėl to, kad tuo metu buvo importuojamas didelis kiekis produkto mažomis dempingo kainomis, ir dėl 2009 m. finansinių krizių, kurios turėjo poveikio plieno sektoriui ir 2010 bei 2011 m., buvo akivaizdu, kad Komisija turėjo pagrįstą prielaidą rinktis ankstesnius tipiškiausius metus (jei turima apie juos duomenų) ir kad todėl turėjo būti nagrinėjamas 2005–2008 m. laikotarpis. Iš turimų duomenų buvo padaryta išvada, kad dėl pirmiau nurodytų priežasčių tinkamiausi metai buvo 2008 m. Teiginys, kad renkama palankiausia variantą yra nepagrįstas, nes 2008 m. jokiu būdu nebuvo didžiausio pelno metai 2005–2008 m. laikotarpiu. 2008 m. buvo pasirinkti, nes tai buvo paskutiniai metai, kai vyravo įprastos konkurencijos sąlygos. Iš tiesų išanalizavus Sąjungos rinkos kainas, importo duomenis ir Sąjungos suvartojamą buvo matyti, kad rinkoje vyravo įprastos konkurencijos sąlygos.
- (158) Todėl metodas, naudotas siekiant nustatyti normalų pelno dydį žalai pašalinti, visiškai atitinka EFMA sprendimą, taigi teiginys buvo atmestas.
- (159) Tie patys eksportuojantys gamintojai teigė, kad, kaip nurodyta 122 konstatuojamojoje dalyje, analizuodama Sąjungos pramonės padėtį Komisija neatsižvelgė į įvykius 2010 m. dėl to, kad jie įvyko iki analizuojamo laikotarpio, tačiau ji pasirinko 2008 m. tiksliniam pelnui nustatyti. Dėl to pažymima, kad nors Sąjungos pramonės padėčiai analizuoti pasirinktas nagrinėjamasis laikotarpis nuo 2011 m. iki tiriamojo laikotarpio, kaip paaiškinta laikinojo reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje, nėra teisinių apribojimų, kuriais Komisijai būtų draudžiama pagrįstam pelno dydžiui nustatyti rinktis į nagrinėjamąjį laikotarpį nepatenkančius laikotarpius, jei pasirinktas laikotarpis yra tipiškas pelno, kurį būtų galima gauti, jei nėra importo dempingo kaina, atžvilgiu. Tai tinkamai išaiškinta 157 konstatuojamojoje dalyje. Todėl šį teiginį reikia atmesti.

⁽¹⁾ Byla T-210/95, *European Fertilizer Manufacturers' Association (EFMA) prieš Europos Sąjungos Tarybą* [1999] ECR II-3291.

- (160) Tos pačios šalys teigė, kad nesant kitų žalos rodiklių 2005–2008 m. laikotarpiu suinteresuotosios šalys negalėjo pateikti prasmingų argumentų dėl tikslinio pelno dydžio tinkamumo. Dėl to pažymima, kad paskutinių metų, kuriais vyravo įprastos rinkos sąlygos, nustatymas ir Sąjungos pramonės padėties nagrinėjamoju laikotarpiu vertinimas yra du atskiri veiksmai, kuomet Komisija nereikalauja pateikti ir (arba) neanalizuoja tos pačios informacijos. Kiti žalos rodikliai nėra reikšmingi norint nustatyti, ar tam tikrais metais vyravo įprastos rinkos sąlygos. Todėl šis teiginys buvo atmestas.
- (161) Tam tikri eksportuojantys gamintojai teigė, kad 2008 m. pelningumo duomenys neturėjo būti naudojami, nes tie metai nepatenka į laikotarpį nuo 2011 m. iki tiriamojo laikotarpio. Tačiau iš minėto EFMA sprendimo aišku, kad nėra duomenų nagrinėjamoju laikotarpiu, kurie būtų laikomi tinkamais tiksliniam pelnui nustatyti. Pirminiu etapu Komisija neturėjo patikimos, patikrintos ir naudotinos pateiktos pramonės informacijos apie pelningumą, todėl ji rėmėsi pelningumo normomis, kurios buvo naudojamos kituose tyrimuose. Tačiau po pirminio faktų atskleidimo Komisija gavo papildomos informacijos apie pelningumą ir ją patikrino; remiantis ta informacija buvo galima nustatyti pelną, kurį būtų galima pagrįstai gauti įprastomis konkurencijos sąlygomis šiame sektoriuje, todėl tikslingiau naudoti tokį pelno dydį nei įvairių rinkos aplinkybių (produktai, konkurencijos sąlygos) paveiktą skaičių, net jei jis ir yra susijęs su vėlesniais metais. Todėl šis teiginys buvo atmestas.
- (162) Vienas Rusijos eksportuojantis gamintojas nurodė, kad nebuvo apskaičiuotas tam tikrų rūšių produkto, kurį susiję importuotojai perdirbo jam patekus į Sąjungos rinką, priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas. Kadangi turėta duomenų tokiam pardavimui įtraukti į skaičiavimus, šis teiginys buvo priimtas ir priverstinio kainų mažinimo bei priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumai buvo atitinkamai atnaujinti.
- (163) Tas pats Rusijos eksportuojantis gamintojas tvirtino, kad priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis lygis buvo netiksliai nustatytas. Jis nurodė, kad Sąjungos pramonės tam tikrų rūšių produktų gamybos sąnaudų vertės, naudotos priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skaičiavimui atlikti, buvo labai aukštos, palyginti su beveik identiškų rūšių produktų vertėmis, ir kad Komisija turėjo į tas vertes neatsižvelgti arba jas pakoreguoti iki realaus lygio. Jis taip pat tvirtino, kad nors Kinijos importo vidutinės CIF eksporto kainos yra 3 % didesnės, Rusijos eksportuotojų priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumas yra dvigubas. Galiausiai jis tvirtino, kad palyginamų produktų, kuriuos pardavė Sąjungos pramonė, apimtis sudarė tik 6,4 % jos visos eksporto apimties.
- (164) Dar kartą patikrinusi duomenis Komisija nustatė, kad Sąjungos pramonės duomenys apie gamybos sąnaudas yra tikslūs. Dėl CIF vertės ir priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis skirtumo neatitikimo pabrėžiama, kad tai yra pernelyg supaprastintas palyginimas ir neatsižvelgiama į galimus Sąjungos arba eksportuojančio gamintojo tam tikrų rūšių produktų kainos ir sąnaudų skirtumus. Be to, pažymima, kad pagrindiniame reglamente nenumatyta jokia riba, susijusi su panašių produktų eksportuoto kiekio ir atitinkamo Sąjungos pramonės parduoto kiekio palyginimu. Bet kuriuo atveju, atsižvelgus į 162 konstatuojamojoje dalyje nurodytą teiginį, Sąjungos pramonės parduotų palyginamų produktų kiekis sudarė 10 % visos jos eksporto apimties. Dėl to taip pat pažymima, kad daugiau nei 90 % šio konkretaus eksportuojančio gamintojo į Sąjungą eksportuotų produktų atitinka palyginamą Sąjungos produktą. Remiantis tuo, kas išdėstyta, šis teiginys turi būti atmestas.
- (165) Keli eksportuojantys gamintojai nesutiko su tuo, kad apskaičiuodama žalą Komisija taikė 2 straipsnio 9 dalį, ir teigė, kad 2 straipsnio 9 dalis priklauso pagrindinio reglamento nuostatomis dėl dempingo, tad negali būti analogiškai taikoma apskaičiuojant žalą. Jie tvirtino, kad laisvoje apyvartoje esančio produkto kaina turėtų būti pagrįsta susijusių importuotojų Sąjungoje pirmiems nepriklausomiems pirkėjams Sąjungoje faktiškai nustatyta kaina.
- (166) Žalos skirtumo apskaičiavimo tikslas – nustatyti, ar importo dempingo kaina padarytai žalai pašalinti pakaktų, jei dempingo kaina importuojamų produktų eksporto kainai būtų taikoma už dempingo skirtumu grindžiamą mūto normą mažesnė mūto norma. Šis vertinimas turėtų būti grindžiamas eksporto kaina Sąjungos pasienyje, kuri laikoma palyginama su Sąjungos pramonės kaina EXW sąlygomis. Kai produktas eksportui parduodamas per susijusius importuotojus, analogiškai laikantis dempingo skirtumui apskaičiuoti taikytos metodikos, eksporto kaina nustatoma remiantis perpardavimo pirmam nepriklausomam pirkėjui kaina, tinkamai pakoreguota vadovaujantis pagrindinio reglamento 2 straipsnio 9 dalimi. Eksporto kaina yra būtina apskaičiuojant žalos skirtumą, o minėtas straipsnis yra vienintelis pagrindinio reglamento straipsnis, išaiškinantis, kaip nustatoma eksporto kaina, todėl šio straipsnio taikymas pagal analogiją yra pagrįstas.

- (167) Be to, manoma, kad dėl šios šalies siūlomo metodo būtų nevienodai apskaičiuojami jos ir kitų atrinktų eksportuojančių gamintojų, kurie produktą parduoda nepriklausomiems importuotojams, skirtumai. Kitiems atrinktiems eksportuojantiems gamintojams taikyta metodika buvo grindžiama CIF eksporto kaina, į kurią, žinoma, neįtraukiamos PBA išlaidos ir pelnas iš perpardavimo Sąjungoje po muitinio įforminimo. Komisija mano, kad atitinkamos importo kainos nustatymui, siekiant apskaičiuoti priverstinį kainų mažinimą ir priverstinį pardavimą mažesnėmis kainomis, neturėtų turėti įtakos tai, ar eksportuojama susijusiems ar nesusijusiems veiklos vykdytojams Sąjungoje. Pagal Komisijos taikomą metodiką užtikrinama, kad abiem atvejais būtų skaičiuojama vienodai.
- (168) Todėl, Komisijos nuomone, buvo taikomas teisingas metodas, o šie teiginiai atmetami.
- (169) Po galutinio faktų atskleidimo viena suinteresuotoji šalis teigė, kad iš pardavimo kainos išskaičiavus PBA ir pelną nebebuvo galima teisingai palyginti priverstinio pardavimo mažesnėmis kainomis ir dempingo normų, nes apskaičiavimo vardiklis (t. y. CIF kaina) nebebuvo toks pats. Teiginys buvo atmetas, nes PBA ir pelno išskaičiavimas turi poveikio tik santykio skaitikliui, o ne vardikliui.
- (170) Be to, po galutinio faktų atskleidimo tam tikros suinteresuotosios šalys teigė, kad išskaičiavus PBA ir pelną buvo iškraipytas mažesniojo muto taisyklės poveikis. Tačiau dempingo skaičiavimams buvo taikyta panaši metodika, todėl akivaizdu, kad mažesniojo muto taisyklė nėra iškraipyta. Todėl šis teiginys buvo atmetas.
- (171) Viena suinteresuotoji šalis nurodė, kad vadinamoji mažesniojo muto taisyklė šiuo atveju buvo netinkama siekiant pašalinti Sąjungos pramonei padarytą žalą, nes Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos po tiriamojo laikotarpio liko stabilios, o importo iš Rusijos ir Kinijos kainos nuo 2015 m. balandžio mėn. iki gruodžio mėn. atitinkamai sumažėjo 19 % ir 22 %. Tuo remiantis teigiama, kad tokio dydžio antidempingo muitų (26,2 % ir 16 %) nepakako, nes muitai jau buvo didžiaja dalimi arba visiškai absorbuoti dėl pirmiau minėto kainų sumažėjimo. Dėl šio kainų sumažėjimo nagrinėjamųjų šalių gamintojai galėjo gerokai padidinti jų eksporto į Sąjungą apimtį. Ta šalis taip pat nurodė Tarybos reglamento (EB) Nr. 437/2004 ⁽¹⁾ 26 konstatuojamąją dalį, kurioje Komisija pažymėjo, kad išvados turėtų apsiriboti tiriamuoju laikotarpiu, išskyrus atvejus, kai gali būti įrodyta, kad naujų aplinkybių padariniai yra akivaizdūs, neginčijami, ilgalaikiai, jais nemanipuliuojama ir jie nėra sukelti suinteresuotųjų šalių sąmoningu veiksmu.
- (172) Šį teiginį reikia atmesti. Viena vertus, teiginys, kad Sąjungos pramonės gamybos sąnaudos buvo stabilios, nebuvo pagrįstas faktiniais įrodymais. Kita vertus, nors importo iš nagrinėjamųjų šalių kainos iš tiesų gerokai sumažėjo po tiriamojo laikotarpio pabaigos, yra ir keletas požymių, kad importo kainos 2016 m. antrą ketvirtį vėl didėja. Todėl nepanašu, kad pardavimo kainų sumažėjimas būtų ilgalaikio pobūdžio, tad būtų nepagrįsta jį laikyti ilgalaikiu.
- (173) Kadangi bendradarbiavimo lygis buvo aukštas, galutinis KLR žalos skirtumas, taikytinas neatrinktiems bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, buvo apskaičiuotas kaip abiejų atrinktų eksportuojančių gamintojų vidutinis skirtumas. Galutinis KLR žalos skirtumas, taikytinas nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, nustatytas kaip didžiausias iš abiejų bendradarbiaujančių bendrovių skirtumas.
- (174) Rusijai galutinis žalos skirtumas, taikytinas nebendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams, buvo nustatytas remiantis bendradarbiaujantiems eksportuojantiems gamintojams nustatytu tipiškos rūšies produkto žalos skirtumu. Šis skirtumas taikomas bendrovei „PJSC Novolipetsk Steel“, nes skirsnyje „Dempingas“ paaiškintas jos nebendradarbiavimas taip pat turėjo poveikio jos eksporto kainos ir atitinkamai žalos skirtumo nustatymui.
- (175) Atsižvelgiant į 152–172 konstatuojamosiose dalyse minėtus klausimus, procentais išreikšti CIF kainos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą galutiniai žalos ir dempingo skirtumai yra nurodyti toliau. Čia taip pat nurodytos galutinės muto normos.

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 437/2004, nustatantis galutinį antidempingo muitą ir galutinai surenkantis laikinąjį muitą, nustatytą didžiųjų vaivorykštinių upėtakių, kurių kilmės šalis yra Norvegija ir Farerų salos, importui (OL L 72, 2004 3 11, p. 23).

4 lentelė

Galutiniai skirtumai ir maito normos

Kinijos eksportuojantys gamintojai	Galutinis dempingo skirtumas (%)	Galutinis žalos skirtumas (%)	Galutinė maito norma (%)
„Angang“ grupė	59,2	19,7	19,7
„Shougang“ grupė	52,7	22,1	22,1
Kitos bendradarbiaujančios bendrovės	56,9	20,5	20,5
Visos kitos bendrovės	59,2	22,1	22,1
Rusijos eksportuojantys gamintojai			
„Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC“	18,7	26,4	18,7
„PAO Severstal“	35,9	34,0	34,0
„PJSC Novolipetsk Steel“	38,9	36,1	36,1
Visos kitos bendrovės	38,9	36,1	36,1

- (176) Gavus eksportuojančio gamintojo po galutinio faktų atskleidimo pateiktas pastabas nurodyti žalos skirtumai suapvalinti į mažesniąją pusę, prireikus iki artimiausios dešimtosios skaičiaus dalies.
- (177) Šiame reglamente nurodytos konkrečioms bendrovėms taikomos antidempingo maito normos buvo nustatytos remiantis šio tyrimo išvadomis. Todėl šios normos rodo atliekant šį tyrimą nustatytą tų bendrovių padėtį. Taigi šios maito normos (kitaip nei visos šalies mastu nustatytas maitas, taikomas visoms kitoms bendrovėms) taikomos tik tam importuojamam nagrinėjamųjų šalių kilmės nagrinėjamajam produktui, kurį pagamino konkrečios bendrovės, t. y. nurodyti juridiniai asmenys. Importuojamam nagrinėjamajam produktui, pagamintam bet kurios kitos bendrovės, kurios pavadinimas konkrečiai nepaminėtas šio reglamento rezoliucinėje dalyje, įskaitant subjektus, susijusius su konkrečiai paminėtomis bendrovėmis, neturėtų būti taikomos šios normos – jam turėtų būti taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.
- (178) Visi prašymai taikyti šias bendrovėms individualiai nustatytas antidempingo maito normas (pvz., pasikeitus subjekto pavadinimui arba įkūrus naują gamybos arba prekybos subjektą) turėtų būti siunčiami Komisijai ⁽¹⁾, pateikiant visą susijusią informaciją, ypač apie bendrovės veiklos pasikeitimus, kaip, pvz., gamyba, prekyba vidaus rinkoje ir pardavimas eksportui, susijusius su šiuo pavadinimo arba gamybos ir prekybos subjektų pasikeitimu. Prireikus šis reglamentas bus atitinkamai iš dalies pakeistas atnaujinant bendrovių, kurioms taikoma individuali maito norma, sąrašą.
- (179) Siekiant sumažinti priemonių vengimo riziką manoma, kad šiuo atveju būtinos specialios priemonės, skirtos tinkamam antidempingo priemonių taikymui užtikrinti. Taikomos šios specialios priemonės: valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, atitinkanti šio reglamento 1 straipsnio 3 dalyje išdėstytus reikalavimus. Importuojant be šios sąskaitos faktūros taikomas visoms kitoms bendrovėms nustatytas maitas.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

6.2. Galutinis laikinųjų muitų surinkimas

- (180) Atsižvelgiant į nustatytus dempingo skirtumus ir į Sąjungos pramonei padarytos žalos lygį, reikėtų galutinai surinkti garantijomis užtikrintas laikinojo antidempingo maito, nustatyto laikinuoju reglamentu, sumas.

6.3. Priemonių įgyvendinamumas

- (181) Po pirminio faktų atskleidimo skundo pateikėjas teigė, kad kai kurie eksportuojantys gamintojai pradėjo absorbuoti nustatytų laikinųjų muitų poveikį atsisakydami didinti savo kainas. Šis teiginys negali būti patikrintas atliekant šį tyrimą. Jei būtų pateiktas atskiras antiabsorbicijos prašymas ir *prima facie* įrodymai, pagal pagrindinio reglamento 12 straipsnio 1 dalį būtų galima inicijuoti peržiūrą.
- (182) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka pagal Reglamento (ES) 2016/1036 15 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos ir Rusijos Federacijos kilmės plokštiems valcuotiems produktams iš geležies arba nelegiruotojo plieno ar kito legiruotojo plieno, išskyrus nerūdijantįjį plieną, visų pločių, šaltai valcuotiems, neplakiruotiems, nepadengtiems arba neapvilktiems, po šaltojo valcavimo toliau neapdorotiems, kurių KN kodai šiuo metu yra ex 7209 15 00 (TARIC kodas 7209 15 00 90), 7209 16 90, 7209 17 90, 7209 18 91, ex 7209 18 99 (TARIC kodas 7209 18 99 90), ex 7209 25 00 (TARIC kodas 7209 25 00 90), 7209 26 90, 7209 27 90, 7209 28 90, 7211 23 30, ex 7211 23 80 (TARIC kodai 7211 23 80 19, 7211 23 80 95 ir 7211 23 80 99), ex 7211 29 00 (TARIC kodai 7211 29 00 19 ir 7211 29 00 99), 7225 50 80 ir 7226 92 00, nustatomas galutinis antidempingo maitas.

Nagrinėjamojo produkto apibrėžčiai nepriskiriami šių rūšių produktai:

- plokšti valcuoti produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, suvynioti arba nesuvynioti į ritinius, visokio storio, elektrotechniniai,
- plokšti valcuoti produktai iš geležies arba nelegiruotojo plieno, visų pločių, šaltai valcuoti, neplakiruoti, nepadengti arba neapvilkti, suvynioti į ritinius, mažesnio kaip 0,35 mm storio, atkaitinti (vadinami juodąja skarda),
- plokšti valcuoti produktai iš kito legiruotojo plieno, visų pločių, iš silicinio elektrotechninio plieno ir
- plokšti valcuoti produktai iš legiruotojo plieno, po šaltojo valcavimo toliau neapdoroti, iš greitapjovio plieno.

2. Galutinio antidempingo maito normos, taikomos 1 dalyje aprašyto ir toliau išvardytų bendrovių pagaminto produkto neto kainai Sąjungos pasienyje prieš sumokant maitą, yra šios:

Šalis	Bendrovė	Galutinė maito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
KLR	„Angang Steel Company Limited“, Anšanas	19,7	C097
	„Tianjin Angang Tiantie Cold Rolled Sheets Co. Ltd.“, Tiandzinas	19,7	C098
	Kitos priede išvardytos bendradarbiaujančios bendrovės	20,5	
	Visos kitos bendrovės	22,1	C999

Šalis	Bendrovė	Galutinė maito norma (%)	Papildomas TARIC kodas
Rusija	„Magnitogorsk Iron & Steel Works OJSC“, Magnitogorskas	18,7	C099
	„PAO Severstal“, Čerepovecas	34	C100
	Visos kitos bendrovės	36,1	C999

3. Individualios antidempingo maito normos, nustatytos 2 dalyje nurodytoms bendrovėms, taikomos, jeigu valstybių narių muitinėms pateikiama galiojanti komercinė sąskaita faktūra, kurioje pateikiama deklaracija su nurodyta data ir pasirašyta tą sąskaitą faktūrą išduodančio subjekto pareigūno, kurio nurodomas vardas, pavardė ir pareigos: „Patvirtinu, kad (kiekis) šioje sąskaitoje faktūroje nurodytų plokščių šaltai valcuotų plieno produktų (papildomas TARIC kodas), parduodamų eksportui į Europos Sąjungą, pagamino (bendrovės pavadinimas ir adresas) (nagrinėjamosios šalies pavadinimas). Patvirtinu, kad šioje sąskaitoje faktūroje pateikta informacija yra išsami ir teisinga.“ Jeigu tokia sąskaita faktūra nepateikiama, taikoma visoms kitoms bendrovėms nustatyta maito norma.

4. Jeigu nenurodyta kitaip, taikomos galiojančios muitus reglamentuojančios nuostatos.

2 straipsnis

Galutinai surenkamos laikiniais antidempingo maitais pagal Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/181 užtikrintos sumos. Sumos, viršijančios galutinę antidempingo maitų normą, nerenkamos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2016 m. liepos 29 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
Jean-Claude JUNCKER

PRIEDAS

Neatrinkti bendradarbiaujantys Kinijos eksportuojantys gamintojai

Šalis	Pavadinimas	Papildomas TARIC kodas
KLR	Hebei Iron and Steel Co., Ltd., Shijiazhuang	C103
KLR	Handan Iron & Steel Group Han-Bao Co., Ltd., Handan	C104
KLR	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd., Shanghai	C105
KLR	Shanghai Meishan Iron & Steel Co., Ltd., Nanjing	C106
KLR	BX Steel POSCO Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Benxi	C107
KLR	Bengang Steel Plates Co., Ltd, Benxi	C108
KLR	WISCO International Economic & Trading Co. Ltd., Wuhan	C109
KLR	Maanshan Iron & Steel Co., Ltd., Maanshan	C110
KLR	Tianjin Rolling-one Steel Co., Ltd., Tianjin	C111
KLR	Zhangjiagang Yangtze River Cold Rolled Sheet Co., Ltd., Zhangjiagang	C112
KLR	Inner Mongolia Baotou Steel Union Co., Ltd., Baotou City	C113